

magis per se est, ut per se non sit, sed ex parte aliis. Et hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum. Quia enim corpora sunt in natura rerum, et natura rerum non est nisi per se, sed ex parte aliis, sicut et natura corporum non est nisi per se, sed ex parte aliis. Et hoc est quod dicitur de natura rerum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum. Et hoc est quod dicitur de natura rerum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Credo sic. **F**acit ergo et auctor. **N**on videtis quod etiam corpus est illud, ut est lapidatum, et corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum. **S**ed et auctor non videtis quod etiam corpus est illud, ut est lapidatum, et corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Capitulo iiii. **S**erpius logicae sapientiae logica magistri **M**atthaei **H**annibali accurate et medita per eximius artis doctoz magistrum Joachim matritam ad apertum **C**lementinum.

Matthaeus obsequiis et modis **S**erpius ne **O**mnis creatura ex proprio et unigenito statu in existentia sole optime adiutans **D**eturum ad amatum feliciter hincipit.

Sapientia.

3. CLEMENTINUM.

Rauter ac. **E**ximo magis notandum obsequiis et modis **S**erpius non videtis quod etiam corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Sed et auctor non videtis quod etiam corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Credo sic. **F**acit ergo et auctor.

Non videtis quod etiam corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Credo sic. **F**acit ergo et auctor.

Non videtis quod etiam corporis illi, que pars non est pars de lapide illi, pars est corporis. **E**t hoc est quod dicitur de natura corporum, ut non solum de natura corporum, sed et de natura rerum, quae sunt in natura corporum.

Credo sic. **F**acit ergo et auctor.

particularibus. Cui melius hoc dic ppter generatione forme cadaveris ex domine uero enim opo: et animi intellectua ppteritatem conspi: sed inservit ea a materia separari. ¶ De aliis considerante quo ad animi sensum conaturum prius est vel yplorium, et locuplimento ut sappellat: non dene minima uigilatio. Per se sedem est yplorium vero tertium aut esse, vel apud ipsi. sed penes alia opiniones oso falso. Considera tñ cu dicta forma pnt non pot sub maior: vel minor: quantitate stare, et generari, et de minor: videtur, vel no modo minima naturalia, no tñ sic vi de maior: non est verius iste est sub tanta q: state posse formam ab ali genetari sub quanta stare pot in fine sue adolecent. ¶ Considera uerius aduersio: quia pnt de alia intellectua ipsa cui no e necessaria vi in similibus poterit yplorium, et quam semper vera. Et ad probatione sibi dicimus quod yplorium est yplorium vera vi in precedenti: bus dictu est. ¶ Ad altam probatione considera cu pnt calidus q: a se maxima caliditas r: qua no pot introduci forma humana et m: rima cuq n ystare forma dari semper. No e possibile illud q: meosq: in aliquo puncto esset a caliditas in illo no esset forma humana nec forma dari semper ppteritatis. Sic est ma: teria sine forma. ¶ Tote litera est corrupta s: ybi dicitur nisi imma re, q: dicens, vt, et sic cor: rect in libro meo. ¶ Sed uerius ad vim ar: gumenti coedict: esse possibile q: in certa pro: materie sum se et quodlibet sui incipiat subito induci anima humana, et consequenter q: gra: dus caliditatis, vt illi incipit induci in qualib: partem illius materie. ¶ Negatur consequen: tia agentis est propinquus, vni partis q: alteri, ergo velocius agit in proprio quam q: oppo: situm consequens cum antecedente est pos: sibile vel factis declaratum est superius. Et cum arguitur de actione ab huiusmodo. Dicuntur q: potest hoc fieri sine materia sive sit ystamente sive difformis. dummodo concurrentibus esse intrinsecos et extrinsecos simul tamen concur: gat q: in eodem: manifestentur introductio: gra: dus caliditatis vt quantum in quemlibet pun: crum illius partis quod satis videatur possibi: le ex superioris dieris. Et per idem partem ad se cundam partem coedictione q: ex yplorium si contingat sibi tandem est yplorium.

- 52 -

3. Terci capitulo

lulum videlicet. Scire oportet ac considera diligenter. Et pri: mo suppositiones. ¶ Xima nam suppositione secunda hinc uiritate pntce ex: minorem opiniones ppteritatis yplorium y: infra dictum in reboum obiectu et argumenta: tina. Negatur itaque ppteritatis q: calidus con: cindit ex premissis sine conclusio sine correc: riam fuerit, vel ultima suppositione yploriorum q: nihil quod producatur pars productarum q: erit productum. Et consequenter dic: tur q: res pertinente successione productarum sicut quantum vel quales pertinentes pars producentur q: erit productum, et q: pars productarum sicut productione habebit productum, sicut productum, sed in tota et impeditur q: pars productum. ¶ Ad taliter in operationem ut: erit sic uideatur. Misponit enim q: pars productarum in hora non tam obiectu parte, sed etiam q: qualib: quantum pedale pars productarum nec accipitrum, sed in parte uerius productarum. ¶ Similiter ostenditur q: pars productarum q: quando ppteritatis causa est productio illius quantitatis tamen q: pars productarum q: do productum sicut productum pars productarum cordeatur. Unde et pars productarum q: productum tamen q: pars productarum.

et de divisione spaci. In omnibus illis car-
ibus, unde si non acquirent illas quantitas
sit illud ratione per quam sit videtur. Ide-
niter in proportionate vel pars ratio qui est. al-
lud enim dicendum est de re successiva. aliud de re per-
manente quia enim res permanentes successione produ-
cuntur. ad esse si sicut requisit illa est simili em
qualiter sit pars. est in aliquo instanti. et in co-
sequens idem requisitum ad hoc est acquiritur
sicut videtur. Si replicatione in opposi-
tum admittit causa de loco. et plato dicit negan-
do motu suam istam. et plato pro tota illa hora
admetitur ab equali proportione et aper-
tione ad agentium et uniformiter et eque ve-
lociter ergo loco. et plato equales quantitates ac-
quirent. fundatur enim argumentum super
suppositione prima que dicitur sic limitari. Si ali-
qua agentia agent per eum tempus a pro-
portionibus et aperitioribus ad agentem equa-
libre cetero paribus neutrum ex parte inaequale
produces effectum vel reliqui. sed in proposito ce-
tero non sit pars. cum quantitas loco. non rema-
neat in fine. et quantitas platonis sic. Simili-
ter potest si plato remanseret et loco non. Et tunc
potest in neutrū illorum in aliqua propor-
tione maiore effetto produci et reliqui impedi-
mentum decideret. et sic erit in proprio nostro
opus enim plato maiore quantitate acquirere
est loco. et acquirere pedale. loco. vero non est qua-
titas in loco pedale in nulla in proportione ma-
iore acquiri posse est loco. Et dico namque de
dicto impedimentoo. qd. vel a. mobile mouere
tum est velociter hanc. b. in hora. sed a. per
se mouens versus omnes. et per accid. versus
cetero. summa de eo quod mouet in horā pte
mō. invenit. b. pertransire minus spaciū
cum. propter impedimentum quod accedit. a. et no-
n. Et sic dicitur etiam in unum eum cetero
paribus. Et per hoc ridentur ad secundam re-
plicationem negando illa platonis loco per totam illi-
am horam mouentur et reliqui. et que velo-
citer ergo illi pertransibit in secunda medietate
temporis prima fundatur enim in ipso secunda sup-
positione que dicitur sic limitari. per eos modis
videtur. et que velociter. s. etiamdem specie
in qualitate tempore cetera paribus equales ac-
quirere effectus. hic autem cetera non sive pa-
ribus. sed in qualitate equales producent ut
modis propriis effectus. et sic est vero in pro-
posito. qd. non equales effectus acquiruntur. et
loco. et plato. in sive apti acquiri per illos motos

et acquerentur quoque alio modo. Ad ali-
am vero rationem dicis negando consequentiam
qd. nū nulli successus erit vel producetur. aliud
enim dicendum est de re successiva. aliud de re per-
manentē quia enim res permanentes successione produ-
cuntur. ad esse si sicut requisit illa est simili em
qualiter sit pars. est in aliquo instanti. et in co-
sequens idem requisitum ad hoc est acquiritur
sicut videtur. Si replicatione in opposi-
tum admittit causa de loco. et plato dicit negan-
do motu suam istam. et plato pro tota illa hora
admetitur ab equali proportione et aper-
tione ad agentium et uniformiter et eque ve-
lociter ergo loco. et plato equales quantitates ac-
quirent. fundatur enim argumentum super
suppositione prima que dicitur sic limitari.
Et videtur hoc colorem virtutis est verum.
Quod est. et similitudo totalis et similitudo in
parte. et videtur quod illa albedo totalis et similitudo
productur. et hoc non sicut conatur considerare. o-
rbitur. sed videtur illud manifestum. sicut ante illud adu-
cerbarit. Ego vero replico contra rationes
tas. et ponit agere principale intendi in po-
tentia. aut non esse. tamen idem. ut si successione
in producta esse non necessario regni prius agere
ne. Sed cum videtur ponit quod. prius. prius
simil. cu. e. agente debet esse. Dicitur dicitur in
fine non enim aliqua albedo totalis aequaliter ma-
jor. tenendo quod ad definitionem corporis et
variationem sequatur. defendo et variatione accide-
nti. et sic nulla totalis albedo adequate ac-
quiratur in hora nec aliqua erit totalis qualitas qd. acqueretur
per totam horam. qd. nulla erit maxima qd. sic. sed pe-
dalis erit minima qd. non. vi dicitur. sed cuius loco
allegato. Sed procedit quod per quod instans horae
quantitas qd. sic. erit. erit augmentatio. Et dicitur
de qd. accipiendo. motu per motu sicut maxima nul-
la motus adequate erit in illa hora. Sed acci-
piendo motu per motu sicut forma. sicut immo-
bilis loquendi. dixer. tertio physicoz. dicitur qd. ali-
qz. motus adequate durabit per horam. et illi non
correspondit alijs terminus adequtus. sed insi-
niti termini considerabunt tantum adequtum inimi-
taz. partis illius motus. et omnis nulla qualitas
erit esse motus. sed illius motus est vel erit
de predicamento passionis. et nullus talis est
quantitas. Et cum arguitur quod saltem illi mo-
tus distinctus a qualibet qualitate et qui ade-
quate durabit per horam. non prius produ-
cetur qd. erit productum. concederem. Et cum
arguitur quod similitudo dicendum est de qual-
ibet re alla successione producenda. negatur co-
sequentia et similitudo. Aliud enim est de re
successiva. aliud de re permanente successione
producenda. ut prius dicebatur. Ad aliam
replicationem cum arguitur de a. et b. pas-
sis non colorans qd. d. e. agentibus. quo. u. d.
remansas in fine hora. e. vero non. Dicitur
qd. sicut illi acquisitiones albedinem erunt
uniformes. sicut uniformes qd. albedo taz. a. qd.
b. remanserit in fine hora. et respectu vtriusqz
eadem vel similes erit maxima albedo in fi-
ne hora quam utruncqz illorum habebit. Sic
enim de eo quod recipit. albedinem. dice-
ret. si non remanserit qd. nulla erit maxima qd. c.
non tamen inuenio eu in sic dicere de agen-

sollicitus. Ille binarius immediate ab hoc supponit istum, et dicuntur sicut se, ex coram dicitur innotescere, et quoniam est sicut se, ita est. Propter hoc sicut se, et deinde ille unius locis postulat. Immediate autem hoc, sicut se, est nullo adequate, ut nullum suum sit que hoc fieri, si secundum eum, et sic illud dicuntur sicut se, sicut se. Et alii sicut se, sicut se, sunt argumento in eis quod illa resolutio non sequitur apud incipiunt, sicut se, est aut, incipiente, sicut se, sed non sequitur apud sicut se, incipiente. Deinde arguitur non sicut secundum, quod secundum non est per se, sed per se, et traduci per se, sicut se, sicut se, in se, non esse ad quae informabatur, namvis, et manifestatur quod non habet indicia sicut se, et sicut se, non est probabile, et probatum est quod dato instanti impio in isto non erit, et immediate post sicut se, erit in aliquo instanti ex parte illius binarius ipsius. s. b. Immediate post sicut se, in aliquo instanti, ergo sicut se, immediate possibiliter in aliquo instanti, instanti. Si fieri possit de uno instanti sicut se, ita si argueretur ex quo non est, non potest sicut se, et sicut se, non secundum instanti in medio non est sicut se, et sicut se, non instanti medio, et per se prima respondet, est falsa, quod sicut se, non possit. Qd. autem sicut se, est in illo instanti medio, p. q. illius instanti est in illo instanti, et ille binarius est sicut se, ergo. Et sic omni concederet quod sicut se, in modis, ipsi erit sicut se, sicut se. Sed contra rationem ad huc arguitur, sicut ita sicut se, diffinire, primum, horum a principio illius horum quod latet, s. b. anima non introduci in alijs quibus materiae, et sicut se, illud, et sicut se, non est sicut se, non est sicut se, non est sicut se, et consequenter in, cunctis instanti, incipiens, sicut se. Sed arguitur quod non est sicut se, hoc manifeste falsum, sicut eu in adeo nulli probans. T. Arguitur tamen adhuc contra quia sicut se, sicut se, quod sicut se, instanti de termino horum, et ipsius est sicut se, sicut se, non est sicut se, et cum erit in instanti medio, non potest dicere, sicut se, non est in instanti praesens, et immediate post hoc sicut se, est in aliquo instanti, et sicut se, binarius in medias post hoc est in sicut se, quod in instanti ideo tunc est sicut se, sicut se, sicut se.

notat hanc materiam, & hanc formam simius unctas, sed non ly ille binarius. **Q** Sequendo autem opinioneum cōcēm q̄ ad esse for. sufficiat idētās forme, tunc ly ille binarius est magis cōnotatus, vt ibi dixi. **C**onsidera vterius circa cōrelaria sequentia, concedit enim q̄ ḡ lobet bō qui incipiet esse prius incipiet esse. q̄ incipiet esse bō. **C**redo q̄ hoc mō verifica ri velt. si for. grā argumēti q̄ incipiet esse, ad cuius esse requiritur. a. materia simili c̄. b. forma, & sequitur tunc q̄ for. nūq̄ incipiet esse bō, nisi q̄. b. forma erit adequate in a. materia, sed prius incipiet esse, ergo assumptum probatur. q̄ in eo instanti, in quo alia i cipiet introduci in aliquā partē, a. for. incipiet esse. Arguendo sic, ille binarius incipiet esse. & ille binarius erit for. ergo. **S**ed appetit ubi multipliciter desiceret fundationem eius. **P**rimo, q̄ cum nō detur ampliatio sūmum in ista for. incipiet esse ly for. solū supponit p̄ eo qd incipiet esse, modo nihil incipit eē for. in casu isto. **S**ecundo sicut cōceditur i casu illo q̄ for. incipiet esse, ita cōcedendū vñ q̄ tunc incipiet esse homo. q̄ tunc nō erit homo, sed īmediate post erit homo. q̄ ille binarius īmediate post erit homo, & ille binarius erit for. ergo. **I**tem non valet ille inodus arguendi, vt prius dixi, ille binarius incipiēt esse, & ille binarius est vel erit for. ergo. s̄z solum sequitur q̄ aliquid aggregatum qd erit for. incipiet esse. **I**tem illud videtur cō tradicere fundamento priori quo probatur cor. predictum. scilicet si aliquis homo incipiēt esse prius incipiet esse &c. ideo nō sequitur nullus erit prius instans, in quo erit a. caliditas ad aliquē punctū intrinsecū passi, nisi suppositis illis q̄ ipse supponit, videlicet q̄ agens uniformiter agat quo ad partes materie & in pte remota sit intēsio caliditas. **I**f alium est etiā q̄ nullū erit prius instans, in quo erit a. caliditas ad aliquē punctū intrinsecū passi, nisi suppositis illis q̄ dixi, & vterius q̄ nulla pars passi sit uniformis. **C**ū aut̄ dicit vterius q̄ si suerit taliter disforme q̄ velocius agat i remota q̄ in ppinqū. **D**ico hoc eē possibile q̄ minorē esse resistētā in parte remota, & p̄n̄ admittitur dari partē in quā velocissime agit saitem quo ad extremum eius, & hoc erit proprius minorē resistētā, vñdecimus hoc proueniat, non tamen oportet ibi eē plus de simili. i. caliditatem gradualiter intensiore neq̄ etiā plus esse de multitudine caliditatis. **M**ultas enim alijs causis, fit vna qualitas minus resistens quam ratione minorē multitudinis, unagmor̄ igitur agens tales habere proportiones ad omnia puncta, & taliter ad ea disformiter agere q̄ in eodem instanti erit omnib̄ elis introducta a caliditate, & hoc erit remissiori existente caliditate in parte remota quam ly parte propinquiori, postquam continue velocius ageret ad puncta &c.

motoria q̄ ppinqū. tunc n. in eō illi ipse int̄ fore induceret in remota q̄ in ppinqū, id nō sequitur illud qd vñtimate concidit. videlicet nullū erit prius instans in quo forma sequēs erit introducta. **C**onsidera vterius circa argumenta q̄ adducit extra se & solutiones eius versi. n. dicit, nō addendo casus p̄mū & secundū, q̄ tunc aut̄ agens nullū haberet p̄o portionē ad punctū īmediati. c. aut̄ ad quemlibet punctū ītrinsecū vñt̄ insinuā, sed negatō illoꝝ casus nō obstat qn possibile sit agere in certā partē materie simili se, & qd̄ vñt̄ ber sui inducere. a. caliditatē q̄ a exēpli, & cō sequenter eq̄ cito p̄ totū inducere extra rōmē suis ast q̄ ponit in replicatione extra rōmē suis ast possibiles, & probat ītrinsecū. Rōmō ast sua nullū est, c̄ dicit q̄ hoc nūl p̄bat, eo q̄ adhuc cōtrī p̄uenit actio ad partē ppinqū. q̄ uis. n. ita sit nō ītrinsecā q̄ equē cito inducet, a. gradum caliditatis in oīa illa, & eq̄ cito formā ad oīa illa īroducit. **A**d tertii nō r̄fidei, q̄ vñt̄ probat q̄ argumentū suis maxime p̄bat de passo uniforme vñt̄ solo mis resistētē, sed de passo diffōr̄mi strigunt̄. **A**d quarti nō r̄fidei, q̄ p̄bat vñt̄ est enim possibile taliter agens extrinsecū velocius agere in ppinqū, & ītrinsecū taliter agere velocius in remotū. q̄ illa duo simili equē cito inducent, a. gradū caliditatis p̄ totū & p̄t̄er formā substancialē. **C**ū aut̄ in ultimo notabilis dicit q̄ si agens agat velocius, aut̄ equē velociter in remota, tunc minus est de qualidate in remoto, non apparet nullū necessarium, potest enim esse equē gradualiter, licet minorē resistētā in parte remota. Item posset esse equaliter de multitudine forme licet merito alterius circumstan̄ie min⁹ resistētā in pte remota. Ls. 3.

Ed pro rerum

s. definitionibus &c. **C**onsidera p̄imo suppositiones eius. In prima in libro meo loquitur solum de re inanimatoria, in alijs libris reperi tam de aliis q̄ de inanimatoria. Et si loqueret vñt̄ taliter nō esset vñt̄ taliter verum, sicut de for. definito esse posito q̄ ad eius esse infra speciei etiā quolibet membris aliorum atali est eiusdem sola forma in materia, nisi for. vñt̄ taliter seg-

sus fantasiam q̄ nullus bō definit esse. Ideo forte dicit in līa cuiuslibet sube definitis & c̄, veri m̄ dicere ipse q̄ ad esse for. regitur esse hanc formē in hac materia. Ultima eius suppositione nō tenet sūmū cōcēm opiniones vñ variata tota materia variat cōpositū eius est materia, idē, n. for. eadē alia manente p̄t̄ cū diuersis totalibus materiob̄ manere. **C**onsidera tr̄sitionē eius. Ad argumen̄tū cōtrā h̄m cū arguit q̄ tunc gequid sufficiat cōcupere p̄t̄ alius cōpositū sufficeret cōrūpere totū, licet rōmō sua vera sit, tñ alla facilio, nō datur p̄t̄ & magis ut p̄t̄ p̄posito conuentens, vñ variata cōcedendo q̄ gequid sufficit cōcupere partē alius totius sufficit cōcupere illud totū cōtrāge, ematice, nō tñ fincathe, ita ut sufficiat cōcupere q̄ libet eius par. **E**t p̄t̄ dī q̄ nō regitur maior potētia vel propotione ad cōcupendū totū cōt̄ begore matice q̄ partē ī regatur maior ad cōcupendū totū fincathe, & ex consequenti non maioris difficultatis est cōcupere totū cōtrāgoematis q̄ partē. Sed sone sequitur ipse opinionem calculatoris de reactione, qui vult passum debilitis agentis nō sufficere alijs passibus in aliqua parte agentis cōcupere qualitatem contrariam. **C**ū dī in corollario sequente appellat animā rem inanimatā. Dicit enim qualibet formā substantiale definita esse rem inanimatā. **C**onsidera dñm factū exceptionem sue conclusionis p̄ponendo relationes differre a suis fundamentis, non loquitur consequenter, debet enim probare q̄ veritatis illius, tu moneris, non datū vñt̄ in sui definitione, sed p̄t̄us p̄mū q̄ nō vt est rei veritas. Ipe aut̄ dicit q̄ eius veritatis nō dat p̄mū sed vñt̄ q̄ nō, & hoc est vñt̄, & hoc est quo ad eius suppositionē q̄re non nō ad p̄positum logē.

Ed incident

utru p̄satis &c. **C**arta suppositiones q̄ sibi ponit q̄ p̄mū fronte vere apparent, videatur in soluio-

ne arguento p̄ suoꝝ an unitaude sunt & q̄li ter. **C**onsidera p̄mū cōrelariū cū īserit q̄ q̄libet membrū aliorum atali est eiusdem speciei etiā quilibet membro eiusdem, hoc enim nō for. verū tenēdo in alijs ore formis par-

sculares membrorum sicut alia. Tunc n. pater decimus qd ossis et carnis eiusdem non est forma ultimata eiusdem species. Alterius n. species est forma particularis carnis. et alterius forma ossis. et iste sunt ultimatae formae. **C** Idem vel dicendum ad aliud qd infra viterius dico quod si quis in aliis pte quantitatua huius bovis sit eadem alia numero. in preter illa in diversis in aliis diversitate sunt formae particulares. et illae sunt ultimae. **C** Pater idem pte sequens corollarii non esse vero qd quilibet pars qualitativa aliquis aliis et illud alia sunt eiusdem speciei. Huius ultimatae forma iunctus alias est alia sed ultimatae formae partes non est alia sed forma particularis. **C** Si tamen fieret instantia dicitur ex carne et nervo vel capite manu et similibus. **D** qd caput non est recte rati per rationem formae sed aggregatum ex partibus diversarum species qd invenit continuatur per formam unam totius. qd omnibus illis partibus est eadem. **C** Isto sigillatur os viterius concedere ut ipse coedit qd tota et sue partes sunt eiusdem perfectiois essentialia. **C** Ad argumentum autem cum viterius inferat qd fore possibile aliquid transire de specie in speciem aliam ipso non corrupto. coeditur qd pars bouis potest fieri bona qd non est bona. in illa pars nullus erat determinate speciei. sed erat aggregatum quoddam ex pluribus diversarum species invenit continuatis per unam formam ut pte dicebat. **C** Et si arguit qd caput pars et filius pte ex predictis illa non est bona. in illa pars nullus erat determinatae speciei. sed erat aggregatum quoddam ex pluribus diversarum species invenit continuatis per unam formam ut pte dicebat. **C** Dicenda querendum est qd species est illa sub qd est. Radet negando qd iam primam. qd aliis. n. partes eius continentes pte alia sunt postea forme particulares rati qd cui sunt specie distincte non est tota una invenit continua. sed plura invenit continua et aggregata. **C** Alterius potest qd dicere qd caput est una invenit continua. sub determinatae specie capitum. et illud invenit continua est aggregatum ex pluribus sunt invenit continua diversarum species qd adiunxit invenit continua pte una forma ei. qd eadem in aliis illorum ultima. **C** Tunc autem viterius inferat qd quilibet pars qualitatua bonis est bona. et quilibet pars bouis est bona. pte ex predictis illud non est procedendum. sicut opponit qd opinionem. et pater negat qd quilibet pars bona

dico ppter partes quae habentes formas partiales. et hoc dicit in ratione ad illud argumentum qd pes bonitus esset visibilis et rationalis. **C** Considera viterius ea que dicit de augeris et dominis. dum arguit contra se concedendo conclusionem quam intendit. **C** Ille conclusiones videtur concedende supposito qd nullum vere augeatur. nisi illud quod recipit alia quam partem de novo per minus susceptionem alimenti. non est enim idem a principio rati ad finem in quod recipit motum augmentum quare et. **C** Possunt tamen duo esse modi loquendi vel tres et oppositi. **C** Nam est tenendo qd ad identitatem compositi sufficiat identitas formae. et non requiratur identitas in materie. consequenter dicitur qd sicut homo potest vere augeari. quia manet idem homo cum eadem anima a principio augmenti. vel diminutionis usque ad finem. **C** Hoc si maneat et numero coadetur ad proportionem corporis sicut contingit ea magis credi. **C** Denies tertium modum dicitur qd possibile est alia pte modum. **C** Denies secundum modum Ugonus. quem tener in questione se parata de anguento videlicet. primo supponendo sicut prius ad identitatem compositi sufficiere identitatem formae. secundo qd eadem forma numero extensa potest aliquando esse maiori. et aliquando minor. sicut in malorum. aut minorum materie extensionem. et sic cum diversis materiabus semper est eadem forma in diversis aliis animatis. et consequenter nedum homo vere augeatur. sed oia animata postea post aduentum noue partis eadem manet forma numero. et alterius manent eadem partes formales. ut dictur pte uno de generatione. Dicit etiam qd in trahitatione nutrimenti fit materiarum si multipenetratio et veraq simul eandem formam numero informat sine additione non est forme. **C** Tertius modus loquendus potest esse iste supponendo qd vera augmentatione. **C** Presupponat additionem pte ad partem mediare almeto. non tamen regitur ad hoc ut aliquid vere augeatur ipsum esse copositum ex parte preexistente et de novo addicta. sed sufficit ipsum extendi ad maiores dimensiones. cocurrente cu hoc additum one noue plus late ad pte sicut. qd vel plus fuerit. vel mox haec. Et tunc ostendit diceretur qd pte persistens si excedat ad maiores dimensiones vere augeatur. Sicut pte de novo addita ad in alio ex dimensiones extensa vere augeatur. **C** Et alias

ego dixi q̄ rarefactio & cōdēfatio sunt veritas
mōtus q̄s augmentatio & diminutio
aliorū de cōsumo sicutur. Aris. eo q̄ in rarefa-
ctione & cōdēfatione mōtus idē mobile a p̄m
cipio ad finem. Lī sūt vlt̄ius magis arguit
cōtra q̄dām r̄sonē d̄ illi Ad arti, p̄mō de
generazione q̄ plantā manet eadē numero i
augmentatione v̄l diminutionē eo q̄ manet p̄
principiō. Dic̄ potest q̄ s̄gmenū p̄bat
q̄ nō manet in diminutionē plāte eadē forma
h̄c eadē plāta nōcō idētate stricte s̄p̄ta tñ
idētate large s̄p̄ta manet idē usitato. Et
vide difficultates magis loco al. & post p̄ tās
d̄ mod̄ loquendi ad dīcā difficultatē. Cōsi-
dera vlt̄ius q̄dām cōcedit s̄f. S̄t q̄ ac
cōplēdo nutritionē v̄l cōsider accipie p̄ cōuer-
tione nutrimenti &c. nō est possiblē aliquod nu-
triri. Oppositiō enīs būtis teneret s̄m alios
Cōsidero p̄nes cōein opiniōne sākē cōcē-
deres de hōle, mānē enīs eadem s̄ia intelle-
ctua mānē sucedētibus p̄bus māllbus
manet idēm expositus, & sic p̄ nos idē s̄or. ve-
re nutrit. De aliis aut aliis ab hōle v̄l con-
cedēdū q̄d magist̄ p̄bat nō reducēmūr
ad opiniōne Ad arti. Cōsidero sūt modū
s̄m. Ego, diceret de oībū s̄tatis ipsa ve-
re nutrit & q̄ plantā v̄l animus est idē nu-
trient & p̄ncipio nutritionis v̄s ad finē cu-
mācā eadē formā informā p̄doꝝ & sequē-
tēm h̄c sub aliā & aliā extēnsione. Cōsidero
tertiū modū subterētē p̄ p̄t magistro & te-
nētē q̄ ad idētātē cōponit regat idētātē
mācē cōcederet q̄d magis cōcedit. Cōsidero
sūt Ad arti. p̄s nō eē cōcedēdū q̄d magist̄
cōcedit. q̄t in fine nutritionis sātati manet idē
mānē large h̄z nō stricte. h̄c diceret sufficē
ad mātē Aris. Quo autē ad illi q̄d dicit q̄
nōbū p̄t h̄c aliā p̄t q̄d h̄c lā p̄s dicit̄ est
Cōsidero vlt̄ius quo ad illi modū arguit
dī que sāc. q̄t v̄l nutritio cēt p̄uersio &c. tñc sā
tī ex sola mā p̄ma nutritio. q̄t sola mā p̄ma
p̄uersio &c. h̄z nō s̄m alios modos loquendi
v̄s. sed s̄m r̄sonē segeat. dicit̄ n. cibis
cōverti in cibis. & cibis in sanguinē. & hec de
sātis h̄c sola mā remaneat & noua generet for-
ma. Cōsidero nācā subalit̄ de quo intēdimus
nō dīversi mōtū. ita v̄l oporeat idē p̄positū
manere. q̄s in finē. sed dicit̄ corrup̄tione cō-
pōsiū cū inductione noue forme in cibis mate-

Ma. sicut etiam concedimus aerez in aqua cō
nerti & econtra. Cōsidero vlt̄ius induz
illum quem ponit. q̄t si nutritio est aliquid
ipsa est. assimilatio p̄tis materialis nutrimenti
cū inductione formae subalit̄ claudet speciei
ac. h̄c quāt̄ cōditionaliter q̄t nō cōcedit mo-
tum esse de p̄senti. sed de futuro vel p̄terē
to tū. Cōsidero tñ. nam s̄m illum modū
quāt̄ ab eo quid est illud q̄d vere nutritur.
h̄z p̄t s̄m eū dicit neḡt concedi de animali
neḡt de parte eius p̄ceptente māl nec for-
mali nec forma nec materia eius. Restat igi-
tur v̄l illud concedatur de nutritiō v̄l de
materia ipsius sicut ip̄sc videtur velle conce-
dere. sed hoc est derivorum nutritiōnēz nu-
triri. aut materiam eius p̄mam. nec hoc ver-
bis nec intentionē Aris. est consonum. quare
melius est v̄l modo loquendi communi &
trāfīre v̄l p̄ans dicebatur. Cōsidero vlt̄ius
cum dicit negando q̄t continue sit resolu-
tio ab animali. & per hoc se restringit ad p̄s-
tum sustans animalis. nūc enīs non resol-
uitur. quia tunc darentur p̄mum esse resolu-
tio. & hoc credo esse fundamentum eius.
sed iudicio meo non op̄ozet se sic restrin-
gere. quia certe veritātē est per aliquod tñ
p̄s. h̄z p̄mum manere posse aliquod ani-
mal fine resolutione aliquas partis. Nec calor
naturalis per idēm tempus continue calcia-
ceret & subtilaret. Admissio autem gratis ar-
guimenti q̄t ab aliquo parte animali continue
sit resolutio. tunc recurratur ad vias p̄mūs
recitas v̄l ad viam magist̄ sicut respō-
dent placuerit. Cōsidero autē sc̄issit̄ qua-
liter sequitur q̄t si a qualibet parte animalis
fieri v̄l inciperet fieri resolutio. tunc nulla p̄s
remaneret &c. quia si dicas q̄t aliquā pars re-
maneat. que sit & sequitur q̄t qualibet pars
eius que p̄mūs fuit &c. alter non remaneret
& per consequētū non est ab ea resoluta ali-
qua pars. Cōsidero tamen illos modos
arguendi quos dicit̄ valere. inter quos vlt̄ius
videtur non valere. Cōsidero cum libet
p̄tis incipit aliquā p̄s augeri. ergo totū incipit
esse infinitum. hec enim p̄sa v̄l valde dubia
ymaginō. enim totū aliter aliquā augeri p̄ ad
diuīnēm v̄l aliquod totū toti addat & me-
dicas medietati & q̄rtā pars quarte parti &
sic in infinitū sicut hoc. sicut cum penetratio-

ne partiū. vt iudicio meo oīz ymaginari. sicut
sine penetratione &c. q̄t cōsidera q̄tler ve-
rificare intendit dictū suū. Cōsidero ver-
ba sequētia q̄ declarant qd̄ p̄tus dicit̄ q̄t p̄
ipsi p̄t manere idē aīal. h̄z calo. p̄tinue agat
subtilitātē &c. q̄t vt ip̄e dicit. idē aīal nume-
ro p̄t p̄tis alterari. aut localiter moueri.
Et vlt̄ius dicit id q̄d alias dixisti q̄t nullus
est verus mōtus in p̄dicāmēto quantitatis
mīi rarefactio & p̄dēfatio. Cōsidero postea qd̄
dicit ad arti. & verba eius increpatia. tu scis
quid dicit oīz tenendo oppositū. La. 5.

Abiūm igit̄

incidit v̄t̄ manēt eadē forma i
composito &c. Si volumus
desensare opinionē cōez r̄nden-
dū est ad argumenta magist̄ h̄z difficile sit.
alias dicit q̄ loquendo sicut capiendo terminos
mōre substantialiter vētor apparēt mi-
bi opinio magist̄. Ad primū igit̄ nega-
tur p̄sa q̄t p̄s s̄or. eset caput eius. & sic d̄ ei
qualiz parte. culus r̄d̄ est. q̄t ille terminus p̄s
nō solū dicit vētē aīaz intellectuā cū bac ma-
teria. sed etiā particulares formas carnis ner-
vi ossis &c. componentiū h̄z. etiā terminus inu-
sūtū cōnoratiū significans talē p̄salimationē vi-
debet figurā &c. & talē numerū partiū talūz
vel talū. Caput autē dīcēt alia figuraōne & re-
liq̄. Et h̄z nō eset cōnoratiū alienūs ac-
cidentis in cōnorat aut substantialiter significat
p̄dictas formas substantiales particulares
que alie sunt & alie numero in pede & capite
& alijs partibus. & sic vna pars non erit alia
vt ip̄e inducit. Cōsidero tñ illa r̄onē possit in-
stari. Cōsidero q̄t signo solū aggregatū ex
materia totū p̄dis s̄or. & s̄ia eius p̄ter-
missis alijs formis particularibus. & tunc p̄z
q̄t hec substantialiter eset s̄or. cū in eo nō sit ni
si forma s̄or. & in materia. & nō ē ibi alia forma
substantialis. & sic de qualibet alia arguitur
quāt̄ qualibet pars s̄or. eset s̄or. & qualibet
eset qualibet. Iē quero in q̄t specie sit p̄s
substantialiter acceptus sicut hec pars substi-
tūtū accepta. & non v̄l esse in aliq̄. non. n.
in specie humana. q̄t tunc eset h̄z. nec in sp̄e
nerui. q̄t tunc eset neūma. & p̄dē nec in spe-
cie carnis aut ossis. & sic aliq̄ s̄ba vere vna. &
cōsidero nō repon̄t ut in aliā s̄ba speclē specia-

ne possit esse ridentur qd h[ic] si vere p[ro]p[ter]ius
volum[us] in p[er] aliquid qd su[us] uita forma eius.
Est[em] uite d[omi]ni p[er] formam uerbi simili cui
materie, sed uerbi intellectua nō est eius
uita, et forma materie est forma illi
uero regis. Q[uod] si arguitur ut prius qd ter
minata materie subiecto est connotatus. r[es]ideat
in hoc. Q[uod] si p[ro]p[ter]ius eius principale apparet
materie difficultate factum facere. et illud inter ce-
tato modi magis plaudet eius opinione esse
veritatem. neq[ue] video modo aliquo b[ea]nū securus
r[es]pondeat h[ic]. q[ui] Albertus p[ri]us qd ab
aliquo qd ex impossibili re[st]itutus qd sit i-
mpossibile eadem uero numero s[ecundu]m e[st] in diversis
materiis totalib[us]. h[ic] de[bet] hoc facere posse.
no. convenienter ex hoc seq[ue]ntia. et platonem. et tam
so[lo]. disceptare a platonem. Q[uod] si r[es]chio mul-
tiple apparet agnoscere. h[ic] p[ro]p[ter]ius hoc est nō est impossibile
mo in apud deos est impossibile. immo neq[ue] hoc na-
turali repugnat nec ipsius contradictionem. S[ed]
ex impossibili nō est impossibile supradicti neq[ue] im-
plicatio contradictione nō d[omi]ni seq[ue]ntia impossibile ipsi
ipsi contradictione pura so[lo]. esse platonem. et so[lo].
h[ic] est certe et sedere. et currere et nō cur-
sare. et nō nō. sed hec sequentia data pos-
sunt. et nō causa admixta. qd r[es]chio nulla. D[icitur]
perterit illud nō so[lo] impossibile. immo nō est possi-
ble. et fratum lat. infra dices. Q[uod] si in oc-
current de modis r[es]idendi qd illo casu admissi
so[lo] nec aggregati ex prima mā et illa sia est
so[lo]. nec aggregati ex secunda. cū illa sia est
so[lo]. sed aggregati ex amba[m] materiis[bus] cū
eadē sia et so[lo]. noui a sili qd ab aliis b[ea]nū d[omi]ni no
nq[ue] p[ro]ducendus. cor p[ro]ducere et d[omi]ni alia membra
p[ro]ducenda. et h[ic] illa sine p[ro]ducta vel alata. o
mnde Zul. xxii. tertii ca. de generatione embri-
onis. Cū igitur cor fuerit alata et cereb[rum]. alia
v[er]o membra nō. nō cor et cereb[rum] cū sunt in lo-
cale inuicem diffici[li]b[us] nō unice continentur neq[ue]
p[ro]tes intermedie p[ro]ducantur cū eis. cū podium
sunt p[ro]ducere. et nō est dicendum erit neq[ue] cor esse
so[lo]. nec cereb[rum] sed aggregati ex his. Q[uod] Ex
hoc naturali p[ro]p[ter]ius et nō Alberti paruisse illi
r[es]onabile. Q[uod] si r[es]chio r[ati]onem arguitur si hec
sia intellectua sit p[ro]p[ter]ius adeq[ue] te m. a. mā pe-
dit. sicut hoc est so[lo]. demonstratio compositio ex
p[ro]posito. sed ubi postea infundit deus eandem
sias in b. mā bipedale. tūc hoc nō minus est
so[lo]. qd prius postea in hoc cōposito nō est sa-
eta variatio. ergo r[es]chio nullus. Diceret quic[ue]
negat lo minorē eo qd hec sia erat prius for-
ma adeq[ue]ta huic materie. nūc autē nō. Q[uod] si
hec r[es]chio v[er]o incidere in illa r[ati]onē d[omi]ni p[er] se exi-
re si d[omi]ni esse in p[re]dicamento subiecto. Et itē con-
tra istud qd deim ostendit illo aggregato hoc
est subiecta sensitio p[er] se scorpius existens p[er]
alios tanq[ue] formā illius cōpositi vitiumat. er-
go est sia. et p[ro]pter t[em]p[or]e r[es]chio est b[ea]nū. Et p[ro]pter nō ali[us] qd
so[lo]. quare r[es]chio nulla ad hanc replicationem
contra r[es]chio. Q[uod] si alius cum argueret qd illa
et terminus so[lo]. ei accidentialis negatur. Quia
h[ic] hoc nullū sit impossibile. posset enī ad b[ea]nū
placitū ipsius de novo taliter ut esset connotatus.
Q[uod] defendit autē qd sit mere subiecta
r[es]ches negando illa p[ro]p[ter]ius. iste terminus so[lo].
successivus p[er] predictas affirmatiue et negatiue d[omi]ni
terminis singulari supponēte p[er] so[lo]. fine cor-
ruptionē subiecti. ergo et c. qd nō. hec aliquā sit ve-
ra demonstrata p[er] so[lo]. et aliquā falsa. so[lo]. ma-
nente nō accidit. qd p[ro]p[ter]ius. sit connotatus. sed
hoc est. qd ly b[ea]nū cōnotat certā mā qd certa
forma. sed ly so[lo]. sine materie connotatione si
significat so[lo]. Si enim ly hoc ita statueret me-
re subiecta et sine connotatiōe fieri ly so[lo]. semper
sp[iritu] manente hec so[lo] vera hoc est so[lo]. Q[uod] si
alii negat illa conclusio qd hec contradicitoria
hoc est so[lo]. hoc nō est so[lo]. p[er] totā illā horā erit
vera. vbi utrob[us] demonstrat p[er] so[lo]. que illi
q[ui] erit so[lo]. ut magister supponit. et p[ro]pter per
totā hanc horā affirmatio erit falsa. Q[uod] si
argumentū in oppositiō negat qd illa hoc est
so[lo]. queritur cū illa hoc est so[lo]. demonstratio
so[lo]. p[er] totā illā horā. neq[ue] etiam nūc cōver-
tit et p[ro]pter qd in fine hore ablatā vna parte
solū remanebit hec pars. vix erit qd hoc est
so[lo]. demonstratio aggregato qd prius erat p[er]
so[lo]. Sed negat qd illi tunc conuenientur. hoc
est so[lo]. et hoc est so[lo]. in quarum vna demon-
stretur predictum aggregatum. et in alia so[lo].
mere substantialiter. Q[uod] si arguat qd sic
quia subiecta cōvertuntur et sicut pars ergo. Ille
gatur in aīo. Q[uod] Contra. quia significat om-
nino idem. et eodem modo. Allegatur mi-
nor. primum enim hoc significat so[lo]. conno-
tando materias certā. sicut autē mere subiecta
ly signifcat nullā talē mā cōnotando. Aut
d[omi]ni qd nō significat omnino idem. qd ly hoc si

giscit certa materia. et non ly doc. mediate
ut p idem non demonstrant oio idem. Ad alia
ronne negat illa pedalis for. erit pedale s. a. in
stanti. et in certi maior qz pedalis in a. instanti.
Ad argumentum admissum casu qz for. si bipe-
dalis. et diminuat qz ablatione partis donec
erit pedalis. ita ut qz in a. instanti erit maior
qz pedalis. negat illa for. i.e. instanti erit pe-
dale. et sit illa for. in a. instanti erit hocpeda-
le. et p dicit negat illa p dicit qd erit pedale
in a. instanti erit lo. et illa e. va. h. non legit et. u
lo couersa e. vam. Nec sp. o. si una couerte
tua conversione simpliciter fit v. qz altera fit v.
et potissimum in latib. emis cognoscitur ut p d
us. Ad cōuenientio: ratio e. qz l. in a. instanti de-
terminat v. b. expressu et non ly pedale. cu no
fit v. b. neqz v. b. implicitu. qz nulla r. cogit
subintelligi. Et s. n. idem est dicere for. erit hoc
pedale in a. instanti. et for. in a. instanti erit hoc
pedale. et couertes est v. b. qd in a. instanti
erit pedale in a. instanti erit for. et bec e. illa. et
no seqf for. in a. instanti erit for. et for. erit lo. p
pedale. ergo t. c. et supradicta. Ad alia ronre
negat illa p dicit. q. e. pedale et immediate post
hoc erit bipedalis et non numerus augebit. Ii po
ti. diminuet. Et in causa for. q. a. ps pedale et
loqz erit for. q. a. p. erit ablatio negat qz a
mediate post hoc erit bipedalis. et neqz illa
p. for. immedie post hoc erit bipedalis. et for.
erit a. ergo t. c. p. per. tam superius dicit.
cu ly a. sit cognoscitur certa materia. no dicit
ly for. sed solum legi qz aliquo qz aliquo erit
a. immedie post hoc erit bipedalis. et illud cu
ud cu videris interfici qz a. modum illi loci.
qz idem per tota hanc horam erit for. qz ali
dict et for. negatur edicatio. et consequitur ne
gatur qz a. immedie post hoc erit for. Et si
arguitur sic for. immedie post hoc erit for.
et aliquando erit a. ergo t. c. negatur qz ali
dict tam sepe deam. et idem no dicitur posse
dere qz per totam illam horam erit for.
Ad aliam cōclusione qz for. immedie posse
boram erit albus. et tam tam modum illi horae
erit s. n. niger. Deinde
Ad odys autem v. b. cōclusio. qz
certe illi qz for. sit ali. et p. et
bit p tota ista horam. et a. ps. et p. et
gra. et post illa horam for. talis diminuitur et no
remanebit nisi a. Et illi causa accidit ut for.
qz totam illam horam erit ali. et non illa horam.

vñ nullum p̄ differre a soz. & hoc in certo casu vbi p̄dūcēt̄ esse solū eoz soz. & reliquo par ergo nō dūcēt̄ esse alioz. tūc. n. q̄cunq; parte vata q̄ titulata soz. sīa p̄t̄ esse soz. q̄ pot̄z coa illud & eius p̄es successiue resoluti. atq; q̄d? nō pot̄nctis taliter vi q̄cunq; p̄e data illa posse y se seorsim remanere arguendo sic. Si aliqua nō possit̄ esse soz. sit. a. Dōtra. Pono q̄ successiue resolutas soz. donec remanebit a pars p̄ se alioz resolutis & patet q̄ a. erit soz. & p̄t̄ esse soz. In illo signatur casu vñ cōcedendā esse actionem de virtute sermonis. cū ly soz. a p̄e post supponit̄ p̄ omni eo qd̄ p̄t̄ esse soz. Virtute bonis verbi potest̄ supponit̄ distributio in modis. virtute de ly. differre. Talius in subtilis locis posset̄ oppositiū dicere. & nō in quocunq; casu negare actionē lido quicq; p̄s soz. p̄t̄ differre a soz. Q. Et si arguat. vt p̄ius q̄ si. a. p̄t̄ differre a soz. ergo potest̄ differre ab eo qd̄ p̄t̄ esse soz. & p̄t̄ a sc̄p̄ia. negat̄ p̄ia. eo q̄ p̄trariū est ordi n̄ debito & nature terminoz. vt terminū singularis resolutur in cōez. & terminus nō distributibilis. ly soz. aut̄ est terminus singulatis & nō diserit̄. & nō distributibilis. si ly qd̄ p̄t̄ esse soz. est terminus cōis & distributibl. T. Et nō hinc modū loquendū in logica. q̄ ad alia iuncta. p̄fice re p̄t̄ & p̄to ipsam meliori opposito modo Q. Ad penultimā actionem r̄idet̄ negando illam. soz. q̄ fuit soz. iam nō est soz. vt arguēta pbant in oppositum & concedetur q̄ hoc aggregatum ex. a. b. c. p̄ibus fuit soz. qd̄ taz nō est soz. & cōcedit̄ r̄i q̄ illud. nō fuit nisi alioz orpositum si p̄ole p̄p̄ si alioz. cōt̄ illud. aggregati nūsc̄ p̄s soz. Et vñ hinc negat̄ si la dñia cū insert̄ q̄ alioz alioz fuit soz. qd̄ taz nō est soz. Et rō est. q̄ly p̄ial dñermans me re subtilis. nūsc̄ cōnotans accidentale. neq; ali quā mām aut p̄em̄t̄m̄s. sed ly alioz. veritā car i p̄t̄ in p̄posito p̄ aliquo aggregato connotante certā mām. & p̄es eius. Q. ficut̄ p̄us dicebas de mō arguēdi resolutio q̄ in talibus terminis nō vñ. sic in p̄posito dīcndū est. Q. Ad ultimā actionem r̄idet̄ negando. q̄. soz. p̄ totam illa horā augebile & p̄candē diminuit̄. & in casu suo negat̄ p̄ia p̄s. & cōcedit̄ sc̄da. Q. Ad rōnem in oppositū negat̄ illa dñia quā vñse tacite imp̄t̄. a. per totā illaz

per acquisitionem sicut materie in christo p
er viam similitudinis sicut etiam in ratione
demonstrare que per seconduum hanc ma
terie per visionem. **C**ontra viterbi
propositum dicitur ad contrautrum. **E**t secundum hoc
verior modus apud me locutus de scientia no
minali primum temporis hic significat ratione
re que dicitur. **C**ontra propositum sive re
solutum sicut dicitur. **C**ontra istius ipso natus
poterat esse alio quod tam huius de hoc su
perius est satis dictum. **C**ontra istius ipso non
poterat agere de hoc quam superius est latius
dicendum. **C**ontra istius dicitur esse de intentione
huius considerare et videtur magister aristote
lis ut autem sentire videtur quod conuen
tatur. Auer. et impone de uno intellectu in
omnibus hominibus cuiusdam opposi
tum sensim in ratio de anima. **C**ontra et
istius quod cetero vel debet principiantur habere
ancor. et contra cum iam oppositum te
nemus de ea intellectua de angelis sc. **C**ontra autem exposito ut videtur Thomas opp^o mo
do ut expositus oportet physicorum. et tertio de
celo. **C**ontra viterbius rationes ad argu
mentum quo adducitur contra ut. **R**esponsio
enim ad patrum cuiusdam conueniens. **S**i
natur ad secundum de distributione premio
vitis et penitentia. **C**ontra tertium vero. et ad
quatuor de partibus enim dicitur. non distincte
et ordinare responderet. sed sibi aquaculo. ita
certum responderet. **D**icendum ergo ad p
remiuim apparere meo. argendo quod plures
sunt dui. et consequenter quod totus creditus est
vires deo et aggregatum et immediata. ita
terte cum eadem anima intellectua. et quin
cavite est idem deus numero. et sic de multis co
quod in varietas materie varietate intellectu
moralis. quo ad naturam creata humana. non tam
quo ad naturam diuinam que est eternitatem. pertinet
immediate vel per negationem. ut amplius negare ut quod de
humano vel naturali est. non solum hoc optionem
adcedere quod in Christo sunt plures partes
exponitur. sicut eius intellectua et per inde
ad multis plures dui. ut prius dicitur. **S**imiliter
poterat quod facta resolutione in Christo quod ali
quis hoc definire. et sicut aliquis hoc capiat. et
per ipsam acquisitionem mense per viam mutationis.
et alle numeris traharius definit esse per desig
natam intellectu que est eius virtus. et ipsius ut hoc

definit et. ex hoc ut non sequitur quod aliquis deinceps
dicitur vel definit et. quod semper iste est deus cum
quacumque materia vel per materię Christi. **C**um sicut de
us admittit sicut materia Christi. sine determinata
hinc sicut sive materia. ita potest contingi cum quod
cumque materia hoc. et sic possit suffici quod hoc
est de demonstratio Christi. et hoc est de alio per
mostrato. et si sep̄ id susterit deus. **C**apit. 6.

Et ad huc unde dubium.

8 **C**onsidera propositum in hoc dubio;
supponere primam. quod omnis qualitas
est gradualis. **C**lavis enim prima
modus suus probandi extraneus. quod quicunque
debet est apta reddere subjectum sive terminatum si
naturae intensa. et nulla est infinita remissa eo quod null
la remissa est infinita. quod nulla remissa sit infinita p
ropter quod oppositum implicat contradictionem. sicut non ali
qua qualitas est infinita remissa. aut infinita re
missa sequitur quod est aliquantum remissa. et per hoc
aliquantum intensa. et per hoc non infinita remissa.
Consideremus si reperi possit aliqua qual
itas que non sit gradualis. aut invenitib[us] et re
missa sive forte de quantitatibus intellectu
aliquantum credere. **C**onsidera postea secundum
supponere quod nulla esset ratio instan
tiae. butus enim oppositum tenetur. sicut de
productione lumina. et de visione. aut de produc
tione videlicet et sibi. **C**um de sibi non
est verique hoc est ratione sicut praecis. ut
de actione intellectu. non ut necessarium ipsa fieri
successum. sed videlicet quod contingat subiecto fieri.
Conseruatur oppositum p[ro]p[ter] ad argumentum
cum eius in oppositum negandum est alioz. quod non
potest negari subiecto approximari passo. **C**onsideremus
tertium supponere quod vera videtur sive omnes
de albedine est et nigredine videtur notandum
in multis casibus. **C**ontra primo. ubi ex elem
entis debet immediate generari aliquod mixtum al
bum. non enim oportet in productione. aut
intensione albedinis in illo mixto aliquantum gra
duum nigredinis produci. cum plus in elem
entis illis non fuerit nigredo. nec minus color.
Contra item quia multotiens ex colore medio fie
albedo vel nigredo. ubi non oportet gradus
albedinis aut nigredinis corrumpti. quia cum
color ex medio non necessario est albedo vel
nigredo. et sic de aliis imaginari possumus. et
in casibus multis de credibilitate etiam. et he

cedetur contra suppositionem cuius secundum est
aliquam actionem naturali sive substantia
neam. et per id est si restringatur species in oculi
lo existens intensa ut illa. donec per idem oculi
lum perveniret ad gradum ut duo. tunc da
bitur ultimum visionis. si viterbius remitteret
eo quod tunc erit visio alii statibus condicio
nibus. et immediate post non erit aliqua visio
cum non possit visio productum cum tempore
specie. ut ut duo. **C**ontra etiam alteram p[ro]p[ter]
quam in magister tenet. et verisimilior apparet. et
non quod non sit vanda remississima species co
loris que sufficit ad visionem causandam. sed i
tunc etiam que non gratus exempli. ut dico et
tunc non daretur minima visio. sed infinita non
remissa esse posset aliqua visio. et post non
daretur primus gradus visionis acquisitus
nec ultimus depletus. et non nec primus
instans visionis nec ultimus. **C**ontra tamen se
per huius visionis daretur primus et similis
ultimus. et enī aliquantum gradus huius visionis
primitus fuerit productus. namque in hoc deo
et contra. et infinitus sive incipit et defini
scire eandem propositionem. hoc modo ve
rificatur. **P**ono horum sive turam dividit in p[ro]p[ter]
tes proportionales in infinitum et credas tu
continue per illam horam. hanc propositionem
pars impar. hoc est. et patet quod infinitus
est scientia quia infinitus est assensus verus
et infinitus error. quia infinitus est assensus
fallus. scilicet in qualibet parte patet h[ab]ere. Et
per idem patet qualiter infinitus sortes incl
epit scire illam propositionem. pars impar
h[ab]ere est. scilicet in principio cuiuslibet partis
imparis. et infinitus defini scire. scilicet in prin
cipio cuiuslibet partis paria. **C**onsidera vi
terbius alia corollaria sequentia. **P**onamus enim
insertum quod non est dare patium nec ultimum
instans sensitum putavimus scilicet eo quod
non est dare patium aut ultimum gradum
scilicet. Oppositorum enim probabiliter posuit se
cundo de anima. **P**onamus enim speciem
coloris in oculo successime intendi per succe
sivas intensiones coloris. et non sufficiat que
libet species coloris quantumcum remissa can
sare visionem. sed sufficiat gratia exempli.
species ut duo et nulla remissa. tunc igitur
quando erit in oculo species ut duo. visio p[ro]duc
etur. et erit minima visio que esse potest
erit tamen gradualis et per consequens con
Secundum ut alii operatione docent. quod

**Ma ad hoc fuitis accepit q. parte ab parte 13 in
caveat etiadic, et sic videlicet deceptio p. partes
13 partit. accepit 13.1.1. Ceterum videlicet coquela
est sententia ab eis quod illa ex parte nonne que
est sita vera videtur. Si non accipiteret q.
zoo quibus aspernitur existimatio remissio cuius si
ac formidatio iniurie tertiis factis scilicet inimicis re**

de ordine acceptu ūze

etiam differunt ut trivialis, et tri non vel post
hoc, sed in causa aliquo modo latitudo affectus
potest subito agere, et subito depdi posse ac
gratia sine resistencia ita sentire possibile, vel nunc
enarrare, primum quo ad inceptionem et mitti
quo ad decadentem. ¶ Considera postea quod
magister recte pertinet ad logicam, sicut sci-
entia est bona causa, sicut sit sentire, et postea non, et
sicut sit sentire est bona causa apparent. ¶ Consi-
dere potest, quod magister dicit contra se in argu-
mento, et ratione ad hanc argumentum quod tam
difficiliter quod ponit illud est. In sibi
magister dicit sentire vera et veritatis sunt, et non
cōcedi potest, ne inveniatur aliquid distincte co-
prehendere, et aliquid sentire, magister oppo-
nere dicit, nescio quid sentire cōp-
rehendit, ergo compone te deinde si non vides
lo. Vnde et hoc dicit quod videt, et se co-
prehendere, et ratus est invenit ad cōprehen-
sionem alterius, et non videtur hoc tamquam hoc
fuerit, et cōdix sentire cōp-
rehendit. ¶ Tertia
que modis potest procedi ut hens, dicit loco
accordi, et vnde scilicet ex ipsi primo videbit
tunc deinde per se distinguendo a quolibet altero
de corpore parte, et se distingue cōp-
rehendendo et cognoscendo. Et postea possit procedi ut in ca-
su huiusmodi de approximacione visibilium da-
bile de factis primis instauri, in quo, s. visibile
et visa distincte cōp-
rehendere. Et tunc est vise-
mus in quo nulla pars distincte cōp-
rehenditur, et magister videat sentire oppositum. Ut, n-
on est quod aliquid erit, ut inveniatur in quo
visibile non erit, distincte cōp-
rehensum a visa
et non est minimus sensatio neque minimus sen-
tientia, et minimus sensibilis. Et in hinc, v. t. cum
hens, q. licet non dare, minimus, qd distin-
te cōp-
rehendendi possit neque primus, in quo pos-
sit dare, minimus qd absolute insipiens vi-

res regulas. Quia p̄ma c̄ v̄ colliguntur ex
verbis quae q̄ si s̄t. nō s̄t sentiat nec intelligat
et alioq; sentiat et intelligat. p̄tus p̄ t̄s sentiat
et intelligat. hec regula nō v̄ necessaria. et in
certo casu nō verit. n̄. loquuntur de bole q̄
alioq; aliud intellectus sicut in infancia nō re-
p̄gnare v̄t et statim c̄t infans alioq; p̄tus
sentient sicut in oīa t̄s et aliud intellectus pot
est intelligere sicut in infancia. Si loqua-
nuntur de bole adulto adhuc fortius nō v̄t ve
ra. bole enī aut dominante aut oī nūlo penit
considerate nec p̄ sentium adhuc. q̄mque sp̄
luz imediate moueri ad intellectum p̄ species
reueratas q̄ nouam adhuc sentient v̄t considera
tionem nulla precedit. sensatione aut simili
c̄t noua sensatione. et sic nō p̄tus p̄ t̄p̄us
sentient q̄ intelligenter considereret. in q̄m in eodē
bole p̄tus n̄ ē sentire q̄ intelligere. et ut p̄tus
rūm p̄tū est q̄. Ad. dicti p̄tūrum de incipiente
de novo sentire oī quo apparet in eo
loquile. Ad. Ceterū enim est q̄ sic p̄tus t̄p̄e
sentient q̄ intelligere sicut virginitatum. Et Se
cunda regula est. Si s̄t. nō s̄t sentiat incoptile
nec cōp̄ile. et alioq; alioq; sentiat t̄ cōp̄ile
et incoptile p̄tus sentiat incoptile q̄. s̄t. p̄tus
sentient sentiū extorris et interioris. Et tertii hec
regula p̄t̄ habere inuidiam. q̄ possibile est
p̄tus de novo specie abducens t̄ in sensu
exteriori et interiori de se huiuscēdē causare se
sationem nulla p̄tus sentientes detecta spi
rituum. aut deinde adhuc sentient. deinde sup̄
niente simili debet adhuc sentientia virginitatis
satis possibile est. aut virginitatis simili occurrē
te sufficiēte virtutis spirituum v̄t satis possibi
le est sicut sentientia in sensu t̄ interiori et exteri
ori. et p̄tus simili fieri poterit. Itē si loquuntur
de bole nō incipiente sentire de novo possibili
le est s̄t. nō s̄t etter his sentientia nec interioris
reservata esse sp̄em in sensu interiori a q̄ po
stea motieas s̄t. ad sentientia interioris t̄ nō
exterioris sentiat. Ad agitatur m̄ v̄ credo in
telligit de bole de novo incipiente et. Et Con
cedendum t̄ p̄tus q̄ quasi temp̄ de novo de
bens sentire sicut in sensu p̄tus t̄p̄e sentientia
exteriori et interiori et p̄tus p̄tus incoptile
et cōp̄ile. et q̄ reḡ quilibet sentientia de novo
p̄tus natura sentiū exterioris. necq; inter
ioris. comprehendere possit nisi comprehendere
v̄t comprehendere exterioris. et per

digiliter. ut liberitas virtus extremo re-
pugnat licet unius quam extrema inter se
sc.

Dic de sanitate et egritudine sc.

¶ **C**onsidera que ibi dicit que manus forma
sunt latae que certe scribunt in medicina et p
scriptum a Iacobus qualiter transpositio de egritu
dine in neutralitate debetur primum non esse
egritudinis et sequitur secundum esse neutrali
tatis, et tunc est maxima dispositio que est neu
tralitas et alter transpositio de neutralitate i
sanitate debet primum instantem sanitatis, et
idem est prima non esse neutralitatis, q; non
datar manus neutralitas sed bene dabis est
minima sanitatis. Si autem ex ista fuit transpositio de
sanitate in neutralsitatem dabitur volumen
sanitatis et sic est minimum non esse neutrali
tatis. Et si alter fieri possit de neutralita
te in egritudine dabitur volumen neutralita
tis et idem est minimum non esse egritudinis.
¶ **C**onsidera autem hoc alia sunt intelligi plus in
medicina et scripti alias in notitia medicine.
Tamen considera postea q; non responderet
ad argumentum scd adducta contra ipsum
nisi forte ad primum et aliud valde diminu
re. ¶ **A**d scd concedatur q; dabis est remis
sionis sanitatis sine remissione gradus sa
nitatis, s. illi qui sunt mediani latitudini neutra
litatis et consequenter q; latitudo sanitatis ter
minatur inclusum in extremo eius remissione.
¶ **A**d primum vero pote q; sanitatis in cōple
xione est egrum in numero, o. Ex hoc tamen no
se declarat au concedere velut absolute sanitatis
est egrum in prima fronte videatur q; sic.
¶ **D**icere in des aduersarij, non concedentes
cōpos absolute esse sanitatis nisi sit sim omnes
naturas sanitatis et pro impossibili habent q;
idem absit licet sit sanitatis et egrum, accipien
do egritudinem pro dispositione prius natu
ram. Sit uolumen absolute etiam logice re
spondere non esset forte in aliis modis loquē
di oppositus, puta q; fort. sit sanitatis habens
complitionem de se sanitatis vel aperte esse sc.
et est egrus habens compōnem egrū. Dicere
enim possimur q; sanitatis et egrum sunt ge
nera, et sanitatis in cōplexione vel egrum. Si
mitier sanitatis in complexione vel egrum sunt spe
cies, ideo seḡ fort. est in cōplexione sanitatis ergo

sanitas, et est in cōplexione eger. ergo eger, nec
potest terminari versus eandem differenti
am ex parte velocitate, tunc enim sunt non ac
quisitores aliquod fort. et per consequētis no
se alter haberet inter se et formaliter quas
penit. et tamen moveretur. Diceretur ante
vole argumento, q; q; illa consequētia fo
lium tenet ex ordine naturali, aut q; intelligi
tur consequētis sic q; ipsius, et dabit alter sc.
vel merito in omnibus est aptum se alter habere.
¶ **C**ontratamen p̄mā responsione pos
set instar de fort. moto in sensu que inducatur
ad contraria, iam differens positione equa
li velocitate ad cuius motus etiam mouere
tur fort. per accidens, unde enim est in eodēz
aspeci ad cōsum et cōsum. et p̄fis in co
dem fort. et per fort. non se alter haberet sc.
tamen fort. moueret. App̄s igitur secunda re
sponsio securior. Ceterūnam saluendo dictū
magistrī dicitur q; vigor verborū suorum in
hoc p̄fite q; si fort. mouetur de presenti tunc
per tempus se h̄s formauerit alter q; prous.
et q; hoc est impōle ut ipse dicit, q; nūt mo
rus de presenti alter p̄tempus et per fort. tan
tumq; p̄tempo enī de presenti habet, qd
est impōle. Ideo reputabatur fort. impossibili
de de presenti fort. vel aliud modis moueri.
¶ **C**onsidera virtus cum tanta concordia
q; potest in instanti moueri nec aliquis
motus potest esse in instanti sum op̄ionem
communem, quidam concedunt fort. de vir
tute sermonis q; fort. non potest mouerit in in
stanti, quoniam hec est concretio fort. mouerit
in instanti, quia per illam denotatur instanti et
mouerit in instanti presenti vel in tempo
re. ¶ **A**legator autem ab his fort. moueri in
instanti, quia per illam denotatur instanti et
mouerit in instanti adequatam motus. Et quidam
virtus concedunt aliam in instanti presenti
fort. moueri, sed non sequitur virtus a vir
tute p̄p̄ fort. mouerit in instanti. Quidam
autem audacter virans concesserant dicas
q; per illam fort. mouerit in instanti, que
motus est in instanti, non denotatur instanti
esse mensura adequaquam motus. q; summa
q; sit adequa mēsura aliquam idemmodo mo
tus p̄p̄a illa virtus et ipsi. ¶ **C**onsidera et

Enquit autem

rea successiva sc. ¶ **C**onsidera q;
magister in hoc capitulo nichil addic
tes, p̄fecto argumento fortia, ad
probandum nullus successus est. ¶ **C**onsidera
tq; prima que dicit circa primā supponēt
que absolute vera est de virtute sermonis, si
quidem p̄p̄ fort. est. q; pars recta sine
ne collectio sine divisione. ¶ **C**onsidera t̄q;
supponēt, q; magister est p̄p̄ est alter se ha
bere q; prava inter se et formaliter p̄cōpus
Si nūt p̄p̄a fortia, illud totū se habet alter
et q; divisionē in eo? qui mouerit et pri
ma fortia exortare verba vident, tunc nūt
dicit vera. Quidam q; fortia exortare alio et
platone nūt p̄p̄a alio accipiunt no
na similitudo fort. et illa a fort. se h̄s alter sum
sece et formaliter q; fortia et per ipsa, et t̄q; fort.
nūt motus. Itē faba, ascendente et occurrante
molaris descendenti in instanti cōlocatus nō mo
uetur faba, q; tunc simul moueret motu sup
sum et motu deorsum, et cōpari motus cōl
ocarent, et tunc se h̄s alter q; fortia inter se et
formaliter. Tides in magis in quodam corde
lato sequenti nō per sensu illa verba diminui
ve, sed solū consecutus, vt, s. fort. mouerit, er
go se h̄s alter q; fortia inter se et ipsi. ¶ **S**ed
ad huc hoc haberet instantiam de fort. motu
versus uanu differentiali positionis, et for
tia p̄p̄a illa inter se et ipsi. ¶ **C**onsidera et

etiam in aliis locis potius deponit. Et de
tempore vero isto dicitur. Quod plato fit hoc ipse per
tempore. Non enim dicitur. Cetera inveniuntur hic.
Quod autem dicitur. Cetera ergo locutiones
est propter et ceterum quod probatur. quod plato
erit in hoc tempore demonstrare tunc tempore

ene, quae est hic nō adduct. r̄idet p̄tatis sic
argueret si p̄clusio nō servaretur, q̄d q̄mā
ips̄ crit. q̄d nō m̄ immediate post hoc erit. Et
extra in hoc ipse m̄, p̄tatis est demonstratio te-
to ipse futuro, q̄d hoc ips̄ immediate post hoc
est. eo q̄d immediate post hoc aliqua pars est
est. ergo antīp̄s immedicat post hoc erit.
¶ Ad negando p̄iam. Si r̄ negetur fini-
tis de p̄terito arguendo sic. in hoc ipse dicitur
fuit demonstratio tuto, tempore p̄terito. et
hoc ips̄ immediate an hoc fuit. ergo ad im-
mediate an hoc fuit. cum c̄t est oīo simili
precedit. primo q̄d immedicat post hoc. p̄
batur tunc terminus resolutio. c̄t nō
si resolutibilis. sed portus exposibilis. ut p̄.
Alii c̄t est. q̄d h̄c l̄y. immediate post hoc est. re-
solubilis. tunc massa. ut p̄. illa hoc ips̄ imme-
dicat post hoc erit. Ad oīo hoc est. fallitur nos
ly immedicat non resolutum in terminis. carie
geometricum. et si in aliquem resoluere tur
potius resolueret. in obliquū. Si alii resolute-
rebus in rectum esset sensus. q̄d hoc tempus
erit aliqua res dicta immedicat post hoc. q̄d ē
veritatem. Si igitur aliqua conclusio seque-
retur ex illa premis̄ c̄t illam aliquo tem-
pore q̄d immedicat post erit antīp̄s crit. appor-
tionabiliter. d̄i de illa de p̄terito. adam. im-
mediate an hoc fuit. Ad alia conclusionem
q̄d nō incipiet aut decinet esse. negatur illa
concluſio. Eius probatio penderet p̄ preceden-
tibus arguendo sic. si aliqd incipieret esse. si igitur
soi. qui in a. instanti incipieret esse. aut igit in a
instanti erit. et nō immedicat ante. s. aut in a. si
erit. sed immedicat post. p̄tatis est. salutem. im-
mo si soezerit in a. immedicat an. a. etne eo q̄d
tunc erit de m̄strato tuto ipse futuro. et tunc
immedicat an. a. erit. ergo soezerat ante. a.
erit. Si d̄i sc̄do nō arguit p̄. in. a. soezerit.
q̄d tunc soezerit. ut p̄tatis tunc fuit hoc ips̄
erit in a. ergo n̄ē. D̄i ad v̄rūq̄ negando cō-
sequētā. p̄mō nō valeret p̄ c̄s d̄itatis. et si d̄i
aliqd p̄clusio inscribitur p̄. si illa. in aliquo ipse
q̄d immedicat alii. a. erit antīp̄s erit. ¶ Uel
posset aliqa dicere. et in idē redit q̄d ad hoc q̄d
p̄ia valeat oī. sic argueret. hoc ipse soezerat
q̄d erit. et hoc ips̄ immedicat ante. a. erit. ergo
et c̄. sed in alio. est falsa. Et sibi dici potius in cō-
sequētā p̄dictis. ¶ Sc̄da p̄ia illa nō valeret
pp̄ c̄s p̄dictis. c̄t. n. d̄i in m̄medicat hoc ips̄
erit in a. illa p̄positio. in. c̄t suo ablativo si
pot in recto resolut. smo nec i terminis carie
geometrici. sed si sumat hoc p̄dictum. hoc
ips̄ crit q̄d in a. tunc recte inscrit illa. c̄t c̄n-
tio in aliquo tempore q̄d crit in a. antīp̄s crit
¶ Ad alia conclusionē r̄idet negando illa vi-
dens. q̄d illa p̄ inscripta n̄ē fuit autem q̄cquid
erit p̄ inscripta ips̄ crit. eo q̄d illa dictio per di-
stinctos terminos sequente. denotat igit q̄d ge-
od est p̄ inscripta ips̄ qualis parē erit. et hoc ē
falsus. vi. p̄. ¶ Cōcedit m̄tq̄ q̄cquid erit in
finito ipse erit. supponit a eternitate illi nō d̄i. q̄d
q̄ndis est in hoc infinito et erit in tempore finito
quācūq̄ illa. Ad alia c̄i arguit q̄d si ipse sit
nulla pars definita est. negat definitio. illi nō
aut ut ipsoe aduersario q̄d illa sit p̄cedēta
dict. n. q̄d s̄m positionē p̄cedēta est q̄d. b. p̄s
p̄cedēta. c̄t. a. c̄ pars futura est. Si forte q̄d
dā etant suo ipse illud concedentes et ipse vi-
de in ca. de motu. ¶ Ego autē dico et illa ne-
gando. nec v̄kto v̄la illud p̄bāndi n̄l. s̄tē
illam quā p̄mō posuerat videlicet q̄d. b. nō
definit esse. q̄d tunc q̄d erit cum ponere
tur ex illa que non fuit. hoc autem nō incon-
venit in recto successione ut p̄mō erit dicta
aut p̄tatis illa. q̄d s̄. b. definit esse. hoc crit
medio instanti hoc. sed arguit q̄d erit in me-
dio instanti hoc. ergo ipse nō definit esse. Si
sump̄ti arguitur. q̄d s̄. b. erit demonstrata
tota hora. et ic̄ crit in medio instanti eo q̄d q̄d
liber ips̄ b̄ et in quoī suo indissibilis sine in-
stanti. ergo. b. crit in medio instanti. ¶ Illa u-
sc autem r̄idetur negando p̄ia; q̄d p̄mō ei-
cia p̄dictamēt enim illius m̄itoribus sumi-
tur in obliquū. et si sumatur m̄medicat hoc mo-
do tunc erit aliqd eas vel ips̄ in recto. tunc
tunc habebit inferre illa conclusionem in alio
quo ente vel ipse q̄d erit in medio instanti erit
b. ¶ Ad alia conclusiones sequentes negan-
tur oī. q̄d transducent super concilio agitant/
dā. Negantur igitur q̄d si aliquid erit p̄dictum
est. et si aliquid fuit p̄dictum est. et p̄tater negantur
q̄d antīp̄s erit ipse est. et si adem fuit adem
est. Et p̄nter negantur q̄d si aliqua p̄positio
crit vera ipsa est vera. et si aliqua illa p̄p̄sa
ipsa est vera. Et consequenter negantur. q̄d in
celarum contradicat necessariō que proba-
retur ab eo sic ponendo q̄d illa. d̄cūs est. que

num et necessaria aliqui, erit impossibile si
quicunque. I. hoc enim est absurdo, et tunc p. q.
si est impossibile nunc est impossibile. 7 q. non
nihil. 8. videtur necessario, et manifestum est necessari
um. p. q. illa non videtur est impossibile, ista
est impossibile, et haec est necessaria. 9. est
necessaria. Q. si fieri probaretur pungens
non possit impossibiliter ponendo q. illa. tu cur
no. alio est necessaria significando deus esse.
Et similiter negatur illa perclusio. amittitur co
mpter et necessario est. Necilla vita potest e
stia ad illud pertinere. 10. scindit q. dicitur et
sciat. s. C. Considera que deus in positione
quaque probabilis est, et quae est in positione sua
logitur et credere quodam. Q. Quia q. dicitur
et q. certa incepit et definit moueri. hoc in
modo verificatur. certa in instanti presenti non inue
nitur. et immediate ante instantem probat mouebatur. er
go dicitur moueri. Similiter certa in instanti p
sentia non mouebatur, et immediate post instantem p
sentia mouebatur. ergo incipit moueri. q. autem ce
ta non mouatur in instanti potius p. q. q. dato op
posito. sequitur q. motus incepit vel defini
nit et. et hoc est inveniens apud eum. Q. Nos
autem dicemus oppositum et concedere
nous consequens ultimum tanquam verum
est necessarium. quod tamen ipse haberet pro
inconvenientem. concedit tamen ipse q. incipit
aliquis motus esse. et possibile est quod ali
quid incipiat infinitate tarde moueri. et hoc sa
tis p. apud oes. Q. Dicitur videris q. quod
q. successivo signatio q. erit nulla erit prima p
cuius. quedam littera dicit. nulla erit pars el
ius. Si dicit prima littera est clara etiam spp
alios. Si dicit absolute. pars eius hoc modo
verificatur secundum eum. quia denatur oppo
situm q. a. erit pars b. queritur si b. erit quan
do a. erit. vel non. Si sic. sequitur q. eadem
erit mensura equalis verbo. ut patet. patet
consequens. quis nullum successivum erit
nullum in mensura sibi equali. Et quo videris
insertur q. a. erit equale. b. et pars quantita
tum equalis toti. Et si dicitur q. non tunc non
erit pars b. sequitur q. erit pars b. in. c. tem
pore. ergo. b. erit in. c. tempore cum ly pars
restringat ly. b. ad dandam p. codice tpe. Ridicu
lum enim diceretur q. aliquid erit pars alterius
quando tam non erit. Q. Nos autem dicemus

q. immo. a est pars. b. et hoc quando. b. est
gratia ex parte medietas bore erit quando hora
erit. sed negatur consequenter q. tam a. q.
b. non habebit et non in mensura sibi adeq
ua. immo. b. habebit esse in qualibet eius parte
C. Considera hinc us argumenta que addu
cit contra illa descriptionem. Q. oueri est ali
quid se habere alter q. pars intrinsecus et for
maliter. et solutio ad illa argumenta. Et
videtur vide qualiter ad illa argumenta dice
retur finis coem opinionem. Q. Ad primum put
nunc illud occurrit respondebo. q. ubi ani
ma sit. alter est ad scientiam. tunc alio
la cordis nec in pede nec in manu vel in alia pie
sed alia in toto carthaginem alterat. Uli
cens. n. illa oppositiones. illa alterat in corde
vel in pede et similes denotare quadam erten
sione ale in tali pte aut appropriatione illi par
ti. sed alia non appropriatur parti sed toti. etiam
est indubitate ut p. C. Conceditur tamen q.
alia existens in pede alteratur ad scientiam.
Similiter existens in manu et in corde altera
tur. sed ex hoc non sequitur q. alteratur in pe
de aut in manu aut in corde. Ideo dicitur qui
dam q. in manu alteratur. sed non alteratur
in manu. Et illi babent intellectum predicti
videlicet in manu alteratur. in manu existens
alteratur. Secundum in veritatem hoc sunt co
ntributus in manu alteratur. et alteratur in
manu. Q. Dicimus secundo concedere q.
alia sit non in qualibet eius parte quantitas al
ter at ad scientiam. s. in capite pede manu et. s.
in aliqua determinata parte. s. in qua fantas
tata fundantur subiectum sibi ad scientiam de
seruit videlicet in cerebro aut corde vel vtro
q. Et eodem modo si alia sit alteratur ad sen
tationem in determinata parte et non alia altera
tur. ut si ad visionem in oculo alteratur. et si ad
auditionem in aure alteratur. et si ad extirpati
onem vel imaginacionem in cerebro. et sic de alijs
Q. Et cu arguit contra. q. alia in pede recipit
scientiam et hoc per tempus. ergo et. Di nega
do assumptum. vel forte melius. Nam. sed so
li recipit scientiam in cerebro vel corde. sed pedit
q. alia existens in pede recipit scientiam. Hoc
est q. alia existens in pede recipit scientiam. Et
alio quiescente discordum est q. nec illa me
nus localiter mouetur. nec alia localiter
mouetur in illa manu. Causa vero dicitur
q. q. scia est quiescens spiritualis et indubitate
que q. se primo recipiunt in alia. In parteve
p. 2

rum accidens nō per accidens & per modus
formaliter, quare bonum modi accidentia denotan-
te potest latenter per accidens partes in gen-
ere recipiuntur per modum sequitur ut mo-
tus pedes. **M**otus autem localis & ali⁹ mot⁹
potest nūquid per se recipiuntur in cōposito &
in pte quantitatua p se recipi possunt in aia
sua recipiunt nec recipi possunt nec q se nec
per accidens. **I**mo nec et forma extensa ipsius
recipiunt nec forma pariens hz in se aliquid
suum contineat nec partatur. dicit autem vñ. si.
ti plaz. Ideo nō oportet si via manu⁹ mo-
tus sua moueri motu locali aut alio motu p
parte immo. **C**um ictus arguitur sic, aia for-
mæ nō augo recipere in via pte quia illud re-
cipiat in qualibet aia ergo si motus localis &
subiectum in aia existente in via manu⁹ est ei
subiectum in aia ex parte in pede vñ alia manu
quare pte vel aia manus recipit illud. **D**icit
autem ad hinc de virtute seruonia concedendo
ad hanc primam, sed q̄s eius est via condicione
nihil nisi posse in esse, adhuc enim non
probatur nisi que, videlicet motus localis reci-
piat vñ subiectum in aia for. aia via eius in aia
manu⁹ motu est manifestum sicut & q̄s vñ pte
ut dicitur. **A**llod autem q̄d quocunque mo-
tu moueretur motu totu⁹ ac. **D**icit illud nō
est vñ vix de qualibet pte & qualibet toto,
sed est vñ de toto oportet. Si nāq̄ aia for.
aut aia via pars moueres aliquo alio motu
potest vel imponeat ipsum for. enā moueretur
illo motu, si et aliqua pte ostendatur manu⁹ mo-
ueres aliquo motu manus illo motu moue-
retrur sed non sic os de parte qualitatua sine
subiectu⁹ & de toto qd nō est p se ex pte sed pars
alterius ratione pposito cōcideat. **I**te illud
est vñ q̄d pte que moueret vel est apta mo-
ueri illo motu p se & his illum motum in se
subiectum, modo aia for. nō est apta moueri per
se localiter nec hz nec pte in se subiectum
motu locali. **E**x his pte q̄d nō oportet dicere ea
que magister dicit. **M**otu locali. **N**ō dico
cū dicit q̄ si aia for. moueret motu locali in all
que pte. mōtus est etiam motu in qualibet ei⁹
pte, hoc est enim manifeste falsum. **I**mo mo-
tus manu⁹ & pede gescente nō mouet aia p
de motu locali. **F**undamentum autem huius ad
hoc probandum faciliter deficiet. **C**reditur n.
q̄ omne accidens existens in aia for. in manu⁹

est etiam in aia for. in pte, modo mouislo-
calis nō est in aia for. subiectum, nec in ma-
nu⁹ neq̄ in pte. **M**otus est dictu⁹. **H**z ḡa
cōplacendi socio accederet q̄ ille motus est
subiectum in aia pte. **T**er, et per accidens, tunc
nō est verū q̄ si est in ea in via pte est in ea
in qualibet pte. **V**nde tūc motus localis i ca-
su nostro nō esset in aia in pte. **H**z possit cōce-
di q̄ est in anima existente in pte. **M**od. os
est cōcedere q̄ aia motus motu locali in ab
qua parte & tñ illa pars gescit. **V**nde needit
q̄ pes quiescit in casu nostro. & negat q̄ aia
mouetur motu locali in pte. **H**z cōcedendum
est q̄ aia existens in pte locali mouet
& localiter mouetur. **V**identur ad hanc facere
dilectam inter alias ppōtes, mouet localiter &
mouetur motu locali, q: ad vñ illaz vñl seg
q̄ mutet suum in pte, ad alia autem non.
Similiter non oportet accederet q̄ motus
localis est in aliquo cōposito, & ut cōpositi
tum illud non mouetur illo motu, saltem in
casu nostro. q: in illo casu non est verū q̄ mo-
tus localis sit in pte, nec etiam est in anima
in pte sine pte est pars pedis, imo nullo
modo est in aia vñ pars dictum est, & si in ca-
sue est effectus partulariter & per accidens. & tunc
nō oportet q̄ sit est in pte. **M**od. at
qđ vñl adduxit q̄ nō omni motu quo mo-
uet pte aliqui, totius motus totu⁹ est vñ, ve
pns dicit loquendo de qualibet toto & qualibet
pte indifferenter, hz oppositus sit verū de toto
per se existente & pte ostendatua, sive de parte
aptæ moueri per se & hanc motum in se sub-
iectum, hz hoc subiectus habeat instantiam ve-
videtur in solutione sequentis argumenti.
Ad aliam rationem de magistro primo p
dicendo rūdet primo magister sibi cōtem op-
inem & melius q̄ illud nō mouet hz aliquo
q̄ eius ostendatua mouetur, sed nō rūdet ad
arguendum in oppositu⁹ cū argutur q̄ mo-
tus localis est in eo & q̄ pars eius nālē mo-
uetur, quare illud etiam mouetur. **D**icit po-
test dupliciter. **C**ono modo tenendo q̄ mo-
tus localis est principaliter in cōposito. & q̄
variatur ad variationem cōpositu⁹ hz ea-
dem materia maneat, diceretur tūc negando
q̄ motus localis sit in toto adeq̄te hz in multis
elis ptebus ostendatua sit motus localis & hie
viter in qlibet pte q̄ pte plucta fuit. **S**ilr

atia solutionē sibi opinionem eius. **E**st om-
ne generandum successive cūlū erit dare pte
mūtū instans erit in tpe ante primam esse ful.
Cibi nāq̄ conceditur q̄. a. mītū immedia-
te ante hoc fuit hz in nullo instans aī hoc, & imme-
diate aī hoc mouebatur. **E**t ibi creditur q̄ al-
quod generandum incipere esse postq̄ fuerit
que conclusio hoc modo declarari pte 95. cō-
q̄ in fine hore ḡa exempli. a. mītū erit a
nō immediate, ante in aliquo instanti erit, ergo
tunc incipiet esse, & nō ante finem hore erit hz in
nullo tpe adequate, ergo pns erit q̄ incipi-
et esse, & per pte incipiet esse postq̄ fuerit.
Clerūlamen ultimam cōcedit vñl conclu-
sionem q̄ valde dubia est, neq̄ video vñl
modum tpe pbandi. videlicet, Aliquid erit
postq̄ definit esse, quia si tra sit dicitur q̄ a.
erit postq̄ definit esse, aut igitur hoc verifi-
cabitur q̄ remotionem aut q̄ positionem d̄ pre-
senti. **A**non p̄imo modo, repugnat n. q̄ a.
totaliter despat esse vt in c. instanti nō erit, & q̄
immediate post pte moueres
adducere vbi. s. illud cōpositū immediate ante
pns instanti fuerit, & immediate post instantis
pns erit. **S**z dubi⁹ est posito q̄ a. mītū
cōtinuit postea motu localē q̄ horā & in fine
hore incipiat resoluti etiam per positionez d̄
presenti ipa erit post hoc corruptionem sive d̄
catur q̄ erit in tpe sive in instanti. Considera-
tigatur an habeat alium modum probadi pte
dictam conclusionem. **C**ad vñl rationē
principalē magister negat, & bene q̄ mo-
tus & tempus non differant, a rebus permis-
tentibus. Clerūlamen non rūdet complete ad al-
gumentum in contrarium cuī argutur eti-
go p̄imo q̄ aliquis est motus quād est sui
cessus, negatur p̄na. Ad probationem eti-
go magister q̄ p̄ de certo motu uniformaque
ad subz qd diffiniter mouetur quo ad sc̄m
pus. **C**redo q̄ hoc modo magister occi-
te deducere vñl. **S**it. a. mobile qd contineat
per horam futuram intendat motum suum
in dum mouetur continuo omnes eius par-
tes equall velociitate moueantur, & simili⁹ nū
in medio instanti motus & signetur motus ex-
tensus in a. qui sit b. & sequitur q̄ ille mor-
tunus ante hoc fuit, cuī est ille motus, nū
sit intensus vt qualitatis gratia exempli & nū
q̄ ante sic fuit intensus sequitur q̄ ille motus
p 3

motus est hoc fuit. Item quia intensione sit p ad
 distinctionem partis ad partem virorum remanentem
 quare motus illa quoniam non ante hoc
 fuit. poterit consequentia cum p continuae inten-
 sione motus sub. et p. non est motus suc-
 cessionis. q. tunc primum. scilicet. Q. R. si dicitur sal-
 atio meliora videlicet q. in illo. casu illi. motus fu-
 it pars. Supponitur id est esse mobile. continua.
 Et negatur illa. Tunc motus non est inde-
 finitus. vi. quatenus. et inde ante fuit sic intensus
 ergo numerus ante fuit. Q. Secundum. n. q. id est motus
 numerus potest esse aliqui intensio. et aliqui re-
 missio. sicut id est potest velocitas. et aliqui tar-
 dictio. s. m. q. plus p. ipm. aut minus sequitur
 de efficiet in ipso equaliter. De equalitate vero
 et caliditate vel albedine secundus dicere. Con-
 cens potest eadem. qualitas numero esse aliqui
 intensio. et aliqui remissio. sed prima est alia
 et alia qualitas rati subsum. intendatur an illa.
 Non. n. motus est res absolute q. acquiratur
 p. motu sunt qualitas. Q. Der hoc p. ad secundas
 dicitur enim q. intensio qualitatis sit per ad-
 distinctionem partis ad partem virorum remanen-
 te. non sic autem de metu. smo idem numero
 est primo remissio. et postea intensio. Q. Si
 hic est bonum dubium. q. dato. b. motu inten-
 so vi. quatenus. si eo est assignare partes gra-
 diales ab ininde differentes solum infinitum
 est. et non solum extensiones subiecti vel tempora.
 Signatur igitur due medietates ut duo que
 sunt. c. d. et q. id est repugnat ratione. Et dicitur q. non.
 Sit igitur q. l. ante hoc fuit. sed non. d. et tunc sequi-
 tur. q. b. esse hoc non fuit postquam aliqua eius
 pars ante hoc non fuit. Q. Considera huius
 mater dicitur q. virorum medietas ante hoc fu-
 it. Et negatur viterius. q. cuiuslibet
 hoc coponet. illi motus ex dñab' in
 eiusdem. ut duo. q. illa medietas q. nec est
 tunc. ut. s. non est ante hoc fuit ut duo. sed
 tamen numero fuit aliqui ut unus. et continua
 ante hoc remissio. q. ut duo. Q. Ad alia autem
 ratione q. in illo. aliquo fuit est et accidens in-
 finitus. fuit ut videtur dicere infinita accidentia
 repugna infiniti motus. eo q. aliquo subito mo-
 to mouetur et accidens qd est in eo. et p. p.

a. mouet motus in eo existens. et hoc nesci-
 ante alio motu. et pari ratione de aliis motu di-
 cendit et. et sic erit progressus in infinitu. in mo-
 tibus. et p. q. cu ex oibus illis fiat unum erit
 motus infinitus et accessus vnu infinitu. Q. Ad
 hoc responderet negando q. nam primam. ad p. ratione
 negatur q. motus moueat. et p. ratione q.
 omne accidens subi motu. aut mobilita. inone
 atur. sed illud est verus de accidentibus absolu-
 tis. et non respectu qualitatis est motus. Q. Hec
 ratius h. dubium. illa in aliquo non vbi est illi mo-
 tus in quo plus non fuit. ergo mutauit vbi. et
 p. q. se vel p. accidens mouet. aut est mo-
 tus. Q. Considera qd de hoc sit. dicitur. Q. Ali-
 ter posset dici concedendo q. motus mouet
 p. accidens. sed non mediante alio motu. h. mo-
 uetur p. se ita q. d. uim est p. se et. ut. et
 aliud vbi. et aliud p. accidens acgrat. et p.
 q. est et. q. ipse met p. accidens mouetur. et
 sic non oportet procedere motu aliud et quo mo-
 uet. b. nec in motibus esse processus in infinitu
 nec accidens aliquod fore infinitu. Q. Ad alia
 conclusionem q. motus dubius est subiectus
 in infinitibili et in extenso. dicit in alio p. pro-
 fiso coegerim conclusionem ut p. ex. h. q.
 secundo de alia dicit. ut in p. positio negatur co-
 clatio. d. n. motu locali non esse quocumque
 modo subiectum in alia ut in precedentibus sa-
 quis est dicitur. Q. Addit autem postea magister.
 q. motus non mouet. nec moueri potest. q. mo-
 bile manet id est sub virorum termino. et supple
 non sic de motu appetit. Et addit viterius q.
 nec p. aliquo instanti est extensus adequate p.
 subiectum aliquod. Q. Hec tamen dno habet dubium
 p. ipm. q. purus appetit q. inde saltem
 p. accidens mutet vbi ut plus dicebat. Se-
 cundum et appetit mirabile. non possibile est subiectum
 aliquod quo ad oculos eius p. res mouet. et tunc
 motus est extensus adequate p. ipm. ut in ipso.
 Q. Considera quoniam velut verificare dicitur. suu
 et n. qd in antedicto casu. aut absolute intendat
 verificare. forte vult verificare p. hoc. q. s. m.
 est in precedentibus in nullo instanti est aliquis motus.
 id nec p. aliquo instanti est aliquis motus adequate
 extensus p. aliquo subiectum.

29.8.
Ed incitat dubium et.
 Considera primo suppositionem. primam
 s. quicquid pertransit pars per-

transi totum animus est pars. Et quacunq; ve-
 locitate mouetur pars mouetur et tunc. hoc
 enim posset habere instantia facies in ea. pre-
 cedenti probando. s. q. est possibile parte ali-
 quam moueri in totum non mouetur. Ideo
 si volumius illud tenere lumenetur hoc suppo-
 sitio. ut in precedenti casu. illustrabatur. Q. Con-
 sidera viterius ratiōnem ad dubium. et ea q.
 hoc dicit que oia vera videntur. et concordant
 cum his q. dixisti secundo de alia in hac diffi-
 cultate. et vi. h. complectus dicere q. illuc di-
 xisti. Q. Considera viterius ratiōnem. ad illa
 difficultatem. Q. tunc p. proportione finita
 potest hoc infinitus modicus aer precedens resi-
 ster sequenti. Ita et immediate post hoc infi-
 nitus modicus potentie aer mouebatur ad cen-
 trum. eo q. infinitus in odicu. et. ut p. dī-
 cunt. Ideo ex hoc non concluderet q. im-
 mediate post hoc infinitus magna erit propor-
 tio aeris motu ad resistentiam suam. Q. Con-
 sidera igitur bene ac diligenter solutiones his
 portionem supra resistentiam. tunc non incō-
 uent q. consecutive ab illa proportione finita
 infinita velocitas proneniret. nulla tamen
 erit velocitas infinita. Sicut nulla erit pars q.
 adequate. et s. m. qd libet sui mouetur infinita
 velociter. quoniam ergo ab illa propositione
 finita motus lapidis et velocitas eius finita lo-
 lu p. quoniam q. illi motus primo et. principa-
 liter p. quoniam ex illa propositione. ut ex. conte-
 quenti non inconvenient aerem infinita velocita-
 te moueri. Q. Quoniam ergo hec ratio colore
 habeat in casu de applicatione corporum ad
 levitatem. non tamen h. locum in casu de elevatione.
 tunc enim aer qui ingreditur ad certum illorum
 corporum non mouebatur violenter. et impulsione
 facta ab illo. sed a seipso mouebatur natura-
 liter ne detur vacui. et illi infinita velocitate
 immediate post hoc inveniatur. et agens erit su-
 nitu cu resistentia finita. et p. q. s. a. proportione
 finita p. quoniam motus primo intentus princi-
 paliter ab illa p. quoniam velo. statim infinita.
 Illa igitur ratio hoc non habet locum. Q. Ut
 de igitur ratiōnem. Ad. qui dicit q. illa infinita
 velocitas p. quoniam ratione tamen agens finito cu la-
 titudine. illi proportionem infinita eo q. infinite
 modicum resistentiaz habebit aliquam illi aer.
 Considera tu autem qualiter verum est q.
 infinite modicum i. resistentiaz. et. Q. Postea
 vero declarat quoniam illi aer habebit resistentia
 extrinsecam ex parte illorum duorum in corpo-
 rum. et habet insecam ex parte partium aeris
 sibi invenit resistentiam. pp. divisionem earum
 et proprietate precedentem resistere sequenti. Q. Si
 ex hoc vi. contradiceret precedentem dictum. nam
 vi. q. non infinite modica erit resistentia intri-
 seca. amo non minor falso. q. exempli. vi. s.
 etiam immediate post hoc infinitus modicus pars
 et infinite modice potentie pars aliqua aeris
 mouebatur. quare potius dicendum esset q.
 infinite modica erit aliqui proportionalis q. infe-
 rior. magia erit. Et si veller dicere q. infinite
 modica erit resistentia intrinseca. q. immediate
 potest hoc infinitus modicus aer precedens resi-
 ster sequenti. Ita et immediate post hoc infi-
 nitus modicus potentie aer mouebatur ad cen-
 trum. eo q. infinite modicus et. ut p. dī-
 cunt. Ideo ex hoc non concluderet q. im-
 mediate post hoc infinitus magna erit propor-
 tio aeris motu ad resistentiam suam. Q. Con-
 sidera igitur bene ac diligenter solutiones his
 portionem supra resistentiam. tunc non incō-
 uent q. consecutive ab illa proportione finita
 infinita velocitas proneniret. nulla tamen
 erit velocitas infinita. Sicut nulla erit pars q.
 adequate. et s. m. qd libet sui mouetur infinita
 velociter. quoniam ergo ab illa propositione
 finita motus lapidis et velocitas eius finita lo-
 lu p. quoniam q. illi motus primo et. principa-
 liter p. quoniam ex illa propositione. ut ex. conte-
 quenti non inconvenient aerem infinita velocita-
 te moueri. Q. Quoniam ergo hec ratio colore
 habeat in casu de applicatione corporum ad
 levitatem. non tamen h. locum in casu de elevatione.
 tunc enim aer qui ingreditur ad certum illorum
 corporum non mouebatur violenter. et impulsione
 facta ab illo. sed a seipso mouebatur natura-
 liter ne detur vacui. et illi infinita velocitate
 immediate post hoc inveniatur. et agens erit su-
 nitu cu resistentia finita. et p. q. s. a. proportione
 finita p. quoniam motus primo intentus princi-
 paliter ab illa p. quoniam velo. statim infinita.
 Illa igitur ratio hoc non habet locum. Q. Ut
 de igitur ratiōnem. Ad. qui dicit q. illa infinita
 velocitas p. quoniam ratione tamen agens finito cu la-
 titudine. illi proportionem infinita eo q. infinite
 modicum resistentiaz habebit aliquam illi aer.
 Considera tu autem qualiter verum est q.
 infinite modicum i. resistentiaz. et. Q. Postea
 vero declarat quoniam illi aer habebit resistentia
 extrinsecam ex parte illorum duorum in corpo-
 rum. et habet insecam ex parte partium aeris

rum sicut superficialiter, sive vel a centro circu-
li ad circumferentiam linee, ducit eam in equa-
les, vel trianguli et rectangulis bener. duos an-
gulos rectos. descriptendo. figuram sicut hic
in margine. Sit a superficie tangeret planus sim-
pliciter superficiem comprehendens. inter illas duas
lineas extremas inclinata media sive minor
dilatatio extremitatis. et sic habebit prima
quod actionis. Ciel si sit equalis cum illa cadet su-
per planum diametraliter causat angulum rectum
tunc constituto triangulo ex lineis media eis. al-
ter et extrema. et alia tercias lineas in superficie pla-
ni esse triangulus habebit. duos angulos quorum
veneris est rectus videlicet illis qui cadunt a linea
media. et alterum quod cadit ab altera linea ex-
trema. Et hanc illa linea sunt equalis eis. de-
bene in triangulo opponit angulis equalibus. q.
malius malis opposit. et minor minor. et eq.
equalis et p. primo geometria. Cum igit
angulus eam a linea media sit rectus. et op-
ponat linea extreme. seq. q. angulus eam a
linea extrema et oppositus linea media sit re-
ctus. qd. sive deducatur. **I** Considera postea
in trapezio. ubi dicimus nō est polig. aliquid
sigis ab alio sive calibet eius pectus ibi. n.
et illi q. mā et forma extensa sit corporis. et seq
in modū Alberti qui q. sic arguit. Ad h. et for-
ma extensio est longa lata et profunda ergo ē cor-
pus. Ego autem alia dicitur oppositum. et q. illa
nō valit. sed b. valit sic arguedo. Ad h. et
forma est p. se longa lata et profunda. ergo ē
corpus. sed aīs. est saluum. Imo mā et forma
ut p. accidentis est longa lata et profunda.
I Ibi et dicit q. forma. s. extensa tangit mā
ecclora sunt quilibet eius pectus. hoc autem nō ap-
pare proprie dictum. q. se tangentia debet breve ali-
io modo distinctionē situtus. hoc autem nō apparet
s. Ideo q. ipsū dicere q. hoc nō es. Jo cōsi-
tra bene si dictū eius est probabile. **I** Dicit
ibi. Ad. q. h. contactus corporis ē in qua
et pectus. et nō sit polis. est tñ polis. cōta-
ctus superficialiter. aut pfectualiter. De lineaū vero
illa ibi facit mentionē. et tñ talis ē polis. vt. s.
duo corpora autem due superficies solitū se tangant
in lineas. p. p. de duab. superficies. ut
uno trianguli superficialeis eisq. sibi iuxta po-
nitur vt latus vñius imediet latere alterius
militer p. sed de duobus corporib. ut
uno corpora triangulare sic in unum applicet.

ter p̄ filium se tāgant s̄m līneas terminat̄es
s̄m̄ sup̄ficies, & que s̄nt latera triāgularit̄as
s̄m̄ corp̄oꝝ. Dōsta dicit q̄ h̄ nō fecerit mē
tōnem de cōtactu līnealiꝝ dedit intelligere
p̄ contactū sup̄ficialē p̄nctualē. Cōsidera
viterius q̄ maḡ. in r̄fisione argumētōm
dicit h̄c p̄lani nō valere. Inter. a. sp̄cium &
b. p̄lanti cadit aliqua distantiā. ergo. a. distat
a. b. hoc an. cōcordat est vna r̄fisione data hic
superfus defendendo magistrum in casu de
diuidente s̄m̄ sup̄ficies. Sed tū videndū
erit q̄ p̄ia nō valer. & qd regritur ad hoc q̄
aliqua dist̄ent. Credo q̄ ipse dicere q̄ re
gritur q̄ inter ea s̄m̄ se. & quellibꝫ sui interpo
nat un aliquod medium. sive aliqua distātia.
Sed vt puto hoc est voluntarie dicūm. Si
q̄s. u. tenere velt sedam r̄fisionem positi lo
co dicto credo q̄ nō esset minus. in magis
rōnalis & faciliter se defendere ab argumē
tis in oppositum. Nō igit̄ s̄m̄ illā r̄fisionem
incōueniret q̄. a. sp̄cū tāgit. b. & tā distat. a
b. & a. & b. sunt mediat̄a p̄ aliquā distantiā p̄
quā distat. Tene in quāvis. Cōsideravite
r̄tus q̄ dicit q̄ illā p̄ia nō val. a. & b. sunt i
mediata. ergo se tangunt. vt si. a. & b. pone
reut in vacuo nō tñ se tangēta. yimaginatur
enī. Ad. inter. a. & b. n̄b̄l̄ interponit. sed non
capit intellectus dari vacuū. in quo. n̄b̄l̄ fit &
q̄ sibi ponat. a. & b. n̄ se tangēta. si enī nō
se tangunt q̄ sibi yimaginari quandā dimētione
aut līnealē aut sup̄ficialē. aut corpoream posi
tam inter illa. Ite in quocq̄s vacuo intellecto
concliḡ yimaginari tā. a. & b. ibi moneri suc
cessine. aye subito m̄ntari. sed hoc yimaginari
nō possumus nisi yimaginata distantiā p̄t̄si
ta ab illo mobili. quare necessarium est yma
ginari distantiā yimaginato vacuo. & per p̄is
inter. a. & b. n̄ se tangēta interponet. alia
distantiā. si nō naturalis. saltem mathemati
ca. & per p̄is nō erit imēdiasa. Ad ibi ap
paret saluo meliori iudicio argumentū pba
re verit. sed cōsidera quid dicere defendēdo
ipsum. Cōsidera viterius c̄ dicit q̄ si. a.
sp̄cū corrumperet alios manentibꝫ. nō aer
circulans nō esset perforatus. sed infinitum
subtilis versus p̄ncip̄ contactus. Quidam
ex hoc concludere conantur q̄ s̄m̄ eum infi
nite raritas possit esse aliquis aer. Sed m̄xi
apparet q̄ hoc concludi non possit ex verbis

Cordina ratio est satis vera. Sed postea dicitur. Nec potest ergo quilibet pedale ad tamen distantiam illam quilibet pars sit potentie infinita et habeat in se lucem infinitam. **N**ec dupliciter non vero verum. **C**ordino quod posset esse quod quilibet pars sicutem sita esset potentie solus finitum. et si sufficeret multiplicare ad tantas divisiones videlicet usque ad iuxta extremitasem operari ponendo. quod scilicet sibi pedale illius luminosum est quod exempli in duplo remotius ab opaco est prius. ita sit primo in duplo maioris potentie ad agendum. Et hinc tertius est in triplo remotius ita sit in triplo maioris potentie. et sic in infinitum. Et per quod quilibet tale pedale sufficiat agere lumen usque ad iuxta extremitatem operari et si nullum illo est potentie infinita. unum solum finitum. **E**go hic dicere dubisque. **C**on modo argumentum probare veritatem. Si primo pro magistro dico quod non intelligit lucem infinitam nisi in gradu luminis non significatur ut latet pars in marre de luminoso. **M**obis appetit arguere et probare veritatem. Si primo pro magistro dico quod non intelligit lucem infinitam nisi in gradu intensitudine. **S**econdo quod littera dicere debet. Vnde si quilibet pars infinita ponatur esse infinita potentie et habere in se lucem infinitam. Aliqui tamen sunt libri qui non habent illam secundam partem. Et habeat in se lucem infinitam. **C**onsidera bene. **C**onsidera viterius cum magister dicit quod admissum illo casu et cetero illud opacum nulla causaret umbras. quod umbra non est nisi lumen reflexum et remissum. ubi autem nullum fore lumen remissum. sed infinitum vel ab infinitis pribus infinitae potentie multiplicatus. **C**ontra hoc melius esset dicere quod umbra est priuatio radiorum incidentium in aliquo medio cum priuata radiorum reflexorum in illo. Nam ex modo loquendi magistrum ubi sol aliquod medium illuminaret nullo interposito opaco ibi umbra causaretur. **V**ibi non sol aliquam premtere illuminaret sine interpolatione opaci. adhuc in illo medio prius radios incidentes multiplicabuntur. reflexi a partibus aeris circumstantibus. **U**bi enim est incidentes radii per malorum pares est reflexus. sed non contra. et per prius id caretur umbra nullo opaco interposito. quod vix rorabile. **C**redo oportebit supplerre dictum magistri ipsius de tendendo. umbra non est nisi lumen reflexum et remissum sine priuata radiorum incidentibus. Aut dicendum quod illud dictum non sicut poterit a magistro per modum distinctionis. sed quod ita absolute est vox quod umbra realiter est tale lumen. Utrumque ita terminus umbra aliquid videtur quod requiritur ponit in claus distinctione. **S**i placet distinxire umbras ut prius dixi quod est primatio radiorum incidentium et cetero modo quo soler de somno distinxiri insibi apparet valde rorabile. **L**umen autem dictum viterius quod illud lumen foret infinitae intensitudinis. **C**ontra hoc est subiecta ab inuicem distinctis. Si vero intellexisset lucem infinitam infinitae. quod non potest adhuc videretur magis

falsum. nam adhuc videntur possibiliter quantibet partem eius esse infinitae potentie. quod in infinitam multiplicandam lumen continetur. et quod ad infinitum spactum sufficiat lumen multiplicare his non habebat lucem infinitae intensitudinis. potest enim lumen infinitum anguli in potentia his in gradu luminis non significatur ut latet pars in gradu. **C**onsidera vix significatur ut latet pars in marre de luminoso. **M**obis appetit arguere et probare veritatem. **S**i primo pro magistro dico quod non intelligit lucem infinitam nisi in gradu intensitudine quam nunc secundum eum et aliquando in quadruplo intensius. et per consequens aliquando intensius quod habeat in se ipso. **I**tem licet concedere ei quod huius finite intensa producere posset qualitatem alterius speciei ut lumen sub intensiori gradu finito quod ipsa sit. et per consequens ageret ultra gradum proprium. non tamen verisimile appearet lucem finitam intensam posse producere in infinitum. **I**te hinc duo luminosa ab inuicem distincta agentia in idem punctum non producunt unum lumen ex illis duobus compositum sed vix videretur opacum. sed aggregantur quoddam maioris multitudinis luminis ita in opposito his omnibus pares illius in infinito infinitae producent quoddam aggregatum ex lumine infinitae multitudinis. cum ex illis non fiat unum. non ex hoc producatur lumen infinitum. **C**onsidera super his licet bucusque illi appareat verisimilis oppositum. et usque hinc magister tener. licet ad hoc viterius non reperitur alter paralleli concurrerent. **C**onsidera viterius in solutione argumentum in qua absolute concedit. quod si lumen infinitum infinitae potentie in medio lumen suscitetur prius et totum lumen ab eo producendum est infinitae intensum. **N**ec hoc tamen non appareret rationabile ut prius dixi. Item quia dato tali luminoso columnaris figure ad puncta sibi immediatam non producunt intensius lumen quam habeat in seipso. sed lumen in eo est finitum in sensu ut ponitur. et ipsum etiame concedit in responsione quando concedit ipsum agere ultra gradum prius. ergo ad prius immediatam solitudo remissius producens quod ad immediatam. ergo ad nullum prius producere lumen infinitum. **I**tem non videtur verum fundamentum suum. quod lumen illud infinitae intensitudinis sic produceret lumen infinitae intensitudinis. **A**dvertitur viterius illos tres modos aliqd agendi ultra gradum prius quod videtur falsus. **C**etera sunt satis nota.

Et sic finem impono hunc laudabilis operi. Ad laudem Omnipotentis dei. Beatis me eius matris virginis Marie. Apostolorum eius. martyrum et professorum. Angelorum et olivae mediata. consequens non apparebit vere ratio nobis. et patet consequentia postos illud lumen gratia exempli nos habet in se. nisi lumen intensum quartum. quod si pragister perpendere poterit primam partem non solet necessariam. **C**lide ut verba sequentia in solutione unius arguere. et que absolute illud affirmant.

Contra igitur arguitur 7C.

Considera hinc hoc argumentum ea dicit quod in luminoso non multiplicaretur in casu illo radius aliquod praedictarum incidentium ad opacum alterum paralleli concurreret lumen quo secundum quod alterum parallele est. **C**redo salvo meliori intellectu hoc modo intelligendum est quod linea praedictarum cadet super prius prius extremitum luminosum et linea perpendicularis cadens super opacum cum sit posita in eodem modo recto luminosum et opacum sunt sibi inuicem parallela. cum significatur ante eodem punctum non producunt unum lumen ex illis duobus compositum sed vix videretur opacum. sed aggregantur quoddam maioris multitudinis luminis ita in opposito his omnibus pares illius in infinito infinitae producent quoddam aggregatum ex lumine infinitae multitudinis. cum ex illis non fiat unum. non ex hoc producatur lumen infinitum. **C**onsidera super his licet bucusque illi appareat verisimilis oppositum. et usque hinc magister tener. licet ad hoc viterius non reperitur alter paralleli concurrerent. **C**onsidera viterius in solutione argumentum in qua absolute concedit. quod si lumen infinitum infinitae potentie in medio lumen suscitetur prius et totum lumen ab eo producendum est infinitae intensum. **N**ec hoc tamen non appareret rationabile ut prius dixi. Item quia dato tali luminoso columnaris figure ad puncta sibi immediatam non producunt intensius lumen quam habeat in seipso. sed lumen in eo est finitum in sensu ut ponitur. et ipsum etiame concedit in responsione quando concedit ipsum agere ultra gradum prius. ergo ad prius immediatam solitudo remissius producens quod ad immediatam. ergo ad nullum prius producere lumen infinitum. **I**tem non videtur verum fundamentum suum. quod lumen illud infinitae intensitudinis sic produceret lumen infinitae intensitudinis. **A**dvertitur viterius illos tres modos aliqd agendi ultra gradum prius quod videtur falsus. **C**etera sunt satis nota.

Et sic finem impono hunc laudabilis operi. Ad laudem Omnipotentis dei. Beatis me eius matris virginis Marie. Apostolorum eius. martyrum et professorum. Angelorum et olivae

homo. Et quoniam hoc dicitur. Dicitur
tunc ut argumentum. Et homo de agno. Pe-
cunia. Dicitur et nicholaus de tollendo. De
bet. Dicitur. Unde. Suppositione et omni-
mūndis. Et hoc de malitie pessimale
in civitate. Papulus qui de cœli sum. ei to-
ta fama nœca. Et ob hanc defensionem inimi-
catus habet et nos cœperimus deo et oibis san-
ctis eis. Amen. videntemque iunij. i. 4. 8. 2.

Eritur

pamo. Ultra diffinitione sup-
positionis si boni quo cōmuni-
ter est ipso suppositio est acceptio
termini in propositione pro ali-
quo vel pro aliquo. ac. Et arguitur affirmati-
tive auctoritate cōmuni modi loquendi et q̄ est
omni doctoz illæ diffinitiones admittendi
ut tales bonas. Negatice arguitur illæ dis-
tributiones datæ sequitur quilibet terminus
cōbogozematum in propositione positum
supponere. ut etiam. cum secundum refe-
rence non supponatur subz. bōne. chymera
est. et illæ annuntiat. qd in quilibet propositione
quoniam terminus cōbogozematus accipit
vel ei apud actum pro aliquo vel pro aliquo
bōne sicut subz. bōne. chymera est. acceptitur
bōne. et invenit pro chymera dato qd nō sit
chymera. Item sequetur quilibet ter-
minus supponentem supponere indifferen-
ter pro quilibet suo supposito tam imaginari
qd p̄m. sic singulis. n̄s est falsus. cui
cōbogozematur. dicitur subz. bōne. bōne est.
non supponere nisi pro p̄mibus. et illa largu-
tur. item ly bōne indifferenter intelligatur
vel acceptatur pro bōne p̄xterito futuro
vel imaginabili sicut pro p̄m eodem modo
cum circa propositione. Ideo sequitur. qd
estio nō ponatur alio in diffinitione. s. supposi-
tio est acceptio te. Proprietates atq; ponit
securitas. cōficiencia. s. suppositio est statio
termini in cōd. qd p̄ supposito vel sup-
ponitur pro alio vel quibus transire in ipz. vis
verbis. quo bz vt supponat. Et per istam
p̄cipalē p̄ supposito vel suppositis te. v̄ sa-
tisfacciens illæ diffinitione argumentis superius
factis. bōnes. n̄s propositionis. chymera est. nō
supponit. indecetum est vis illius verbū est. n̄i
transire in ipz p̄ eius supposito vel supposi-

tio. Et quoniam chymera est. Sile bōne bz est.
ly bz foli. p̄ p̄ibus supponit. qd vis verbū
nō transire in ipz n̄i. p̄o p̄ibus. Cōmuni
tā diffinitione arguitur. qd sequitur subz. bu-
tus supponere. Illi sene. demonstratio for. et
adā. Si sene. adā sene. p̄is cōtiter. et ab ipz
tore illius diffinitionis negare. et arguit p̄is
qd vis illius verbū est. atramit in ipz. p̄ aliquo
supposito. s. p̄ soz. Cōfirmatur. qd sequitur
ly albi supponeret in hac albi ē. dato qd n̄i
bz albi ē. p̄demanifeste falso. p̄ia p̄. qd
adbac vis. vbi transire in aliquo eius signifi-
cati. māle vixit subz. Cōte sed ex illa
diffinitione segit qd. vel subz. bōne. chymera i-
telligit. nō supponit. vel subz. bōne. bōne currit.
posito. p̄ nullus. bōne currit. sed qd
aliquis bōne sene. consequens. p̄ vtraq; pre-
negares cōtiter ab inventore illæ diffinitionis
et assumptū p̄z. p̄. p̄ vtraq; vbi intelligit
actū. vel ipz verbū. Si ipz. qd nō supponit
bz. subiecti chymera intelligit. sicut nec in
illæ chymera ē. Si vo intelligit actū vbi. sene se
qd secundum p̄cūlōns supposito. n. qd nullus
bōne currit. sed qd alibi bōne sene aranat. actus
bz. vbi currit. I. hoc subz. bz dicitur bōne cur-
rit. Sed forte dicereſ qd dato qd non trāsfer-
actū nō trāsfer denotat v̄l p̄l. Cōtra n̄c
insert subz. bz supponere. chymera currit.
Antīp̄a. currit. qui. vtrōdīc. denotat actus
bz. vbi currit. transire in subz. Cōtē forte
pcederet alibi qd subz. bz. bōne currit. nō sup-
pone posito qd nullus bōne currit. qd solū p̄o
currentibus supponere dī respectu illi. vbi.
Cōtra ex hoc pamo insert alibi duas cō-
proponit oīo p̄ueritib; p̄ se exsiles q̄ruz
vni. subz. supponit. alterius vero nō. hoc ne-
garet cōtiter. Et patz. n̄a in his diuabus. bōne
currit. bōne est currēns. supponit qd nullus
bōne currit. qm̄ in prima f3 r̄sionem nō sup-
ponit ly bōne. In secunda sic cum solū capi-
tate suppositionem ab illo verbo est. Item
insertur aliquam esse vñuersalem affirma-
tivam falsam cōficiens tamē p̄dicatum vere
affirmatur de quolibet p̄o quo distribuitur
subz. conclusio negatur cōtiter. Et arguitur
illa sic. ponatur qd aliquis bōne currit. et al-
ter quiescat. tunc sequitur hanc esse falsaz oīo
bōne currit. et tamen illud p̄dicatum cur-
rentis vere affirmatur dī quilibet p̄o quo di-

stribuitur ly bōne. qd de quilibet currente
bōne. verificatur et solū p̄ bōne currente dī
distribuitur. ergo te. p̄z p̄ia cum malo. et mi-
nor. arguitur solū p̄ bōne currente suppo-
nit. agitur solū p̄ bōne currente distribui-
tur. n̄a conceditur tamē f3. illa opinio
nei qd cōtiter. et ans ponit illa responsio.
Item ex diffinitione insertur terminus et
tra p̄ponēnt supponere consequens est falsū
et arguitur illa. Capitatur hec oratio. Intel-
gens bōne. viderur qd ly bōne supponit
cum sit terminus in oratione cōnclusus in cu-
ius n̄mā supposito transire vis illius partici-
p̄t intelligens. Item illa diffinitione p̄t p̄
cipium. cū diffiniat idem p̄ idem. cū dicta vis
termini a quo habet. vt supponat. Item ex
illa diffinitione cōcluditur aliquam terminus
complecti nō supponere culus tñ vtraq; p̄s
supponit. n̄s vides falsum. et illa af. ponit
qd n̄b̄l vides for. sed tñ aliquod vides. et for.
sit tunc bōne p̄ponis bz est vides for. to-
tum p̄dicatu nō supponit. qd n̄b̄l est vides
for. et tñ ly vides supponit. qd alibi est vides
et tñ p̄s vides for. qd for. est. Item af. In
hoc propositione. asinus bōis est ponendo qd
ly bōne et asinus sene. sed nullus sit bōis asinus.
Item sequitur alibi cōplexus supponere.
culus tñ neutra pars supponit. x̄lo est. falsa.
qd v̄ supponēt complētū resultare ex suppo-
nitionibus p̄m sicut et significatiōnē et af.
cōclusio sic. Et. a. medietas bōe p̄s. b. s̄t
futura. Tunc v̄ qd subiectum bōius collecti-
ue sumptum. f. a. t. b. que sunt bona suppo-
nat. qd v̄ affirmativa vera. et tñ neutra pars
supponit. qd nec. a. est. nec. b. est. Item af. In
hoc tu ens nō chymera. posito qd solū ens
infinitum sit ly nō ens. et ly chymera ab eodem
negat. et ab eodem distribuit denotat. et doc-
marime pcedit cōtra ponentes terminū infi-
nitū solū distribuire terminū eodem sequē-
tem. p̄. n. qd ly nō ens nō supponit. neq; ly
chymera. Sed qd totum p̄plexum supponit
et hec. n. evs. m̄ es n̄i ens chymera. et p̄ illa
illud p̄dicamentū respectu bōnis verbū ē affir-
mati supponit. ans af. qm̄ si bec nō esset ve-
ra. hoc maxime esset qd. ly chymera staret et
finitiū et negative supponere denotat et di-
tribui. et p̄is sequeret ex illa chymera ē.
Sed contra. Ex bac r̄sione p̄cūlōnt illi
et origine captiunt. et bz videri pamo.

quem trāmūn a signo negativo. distribui.
et tñ ab eo nō negari x̄lo impluat. cū diffi-
buto in termino negativo sit actus negationis
posterior. et ab illa dependeat. vt bz videri bz
grāmaticos speculaturos. et p̄is signi ne-
gatiū distribuere nō p̄t alium terminū nisi
eūde neget. x̄lo pbatur. In hac. n. ppōne-
ti es nō ens asinus. ly asinus distribuit a ly
nō ens qd nō distribuit nisi rōne negationis v̄l
modi significandi negatiū quē bz qdber ter-
minus infinitus. et tñ ab eodem nō negat. ne
qd supponit f3 in illa r̄sione. Itē ponatur ly
chymera. vt ponebas regi a ly ens v̄l nō ens
et ab eo supponēt capē. si supponit. et tñ po-
terit haberi illa fuga qd itē vel denotet sup-
ponere affirmatiū respectu verbū affirmatiū
sicut dicit illa r̄sio. Ideo seguitur x̄lo p̄m
cipials. Eadem conclusio vt leui in his ter-
minis. In hac qdne p̄t nō adūm ē sup-
positionem alr a logico et alr a grāmatico cō-
siderari et diversimode diffiniri. Grāma-
ticus enim cōsiderat supponēt vt est quedam
dependētia vel terminatio suppositi ad ver-
bum h̄i cōpatione ad p̄dicatū f3. debitas
ppositiones ad inuicēni. f3. quā acceptancez
cōcedit grāmatici tñ subm supponere. et n̄
predicati. Cōcedunt et tamē terminū sinecide
goemetrii et cathegoemetrii supponere. et
sili terminū chymero. etiamcū. cui nō corri-
det. supponit f3 in vim verbū. In hac. n. Oīo
chymera est. supponit ly oīo chymera meri-
to dependētia vel terminatio quē bz re-
ctus casus. cū verdo p̄sonalē f3 debitas p̄o
positiones. Et f3 in hac acceptancez signa non
variant suppositionē. neq; modū supponēt
qd nō variat talē terminatio neq; modū
terminationis. A logico vero cōsiderat p̄
cōtē denotat p̄dicatū alcūm p̄ponit arti-
buli subo. rei ab eo removet p̄dile. vt alio sup-
ponit f3 erigentia verbū vel p̄dile. Et cō-
cūdū nō adūm qd logicus nec sicut habuit cō-
siderandi supponēt ex hoc. Et f3. n. cōta inuen-
tio logici sit ad filologismū et maxime ad fo-
rām filologismi necesse fult cōsiderare. Il-
lud sine quo haberi nō p̄t debiti fundame-
tū sene filologismi. Illud autē est suppositionē.
Mā fundamenti primi modū p̄tne figure
a quo oīo ali cōsiderē figure. et aliāz fundame-
tū. et origine captiunt. et bz videri pamo.

palo p. est q̄d sc̄q; aliq; p̄dictū. vt. s. vere p̄dictat de. b. & b. de. c. p. a. V̄e p̄dictas de .c. In tali aut̄ fundātio nō denotat. s. aut̄ b̄m vel p̄dicari de. b. & b. de. c. p eoꝝ quoll̄ bei significato. sed soli fīm exigitam vbi. alī .nō posse assignari cā. q̄d illa nō eēt debita forma silogistica. ois hō est aīal. Adā fuit hō crgo adā est aīal. n̄i q̄ nō debite tenet. neq; descendit p̄ fundātū p̄me figure. eo q̄ nō denotat aīal attributū illi subo p̄ quolibz si gnificato ablokat. sed p̄ quolibz p̄fū. Jo ne celere fuit logici p̄lēderare supponem. Et ex hoc corollarie inserit verisilius loquēdo termini nō supponere nisi in oīone pfecta. s. p̄ positione. Tertio est notādū q̄d lic̄ multis modis distinguat significatiū vel suppositum ināle p̄ra formale. In p̄posito tñ vocati p̄ significatiū formale significatiū adequate signifi catum corespondens sicut ly abī significat s̄bāz & albedine. & albedo eīuer vocat. significatiū formale respectu sube. q̄d formā denominās. sed in p̄posito vocat. suba significatiū in formale. fīm q̄d alba. q̄: vt sic adeq;e significatiū corespondit. Suba vo & albedo p̄ se vocat māla sicut ps respectu iōtus mālē d̄. & totū forma. Sll̄ ut hūlūs cōplexi for. & adā vocare ut suppositū formale aggregatum ex for. & adā. sed vtrac p̄ p̄ le māle. Sll̄ hūlūs cer uniuī hō est significatiū formale pur ē for. vel aīal sed p̄t est hō. Quod notādū sit p̄mina p̄clo. hō ois acceptio termini in p̄positione p̄ aliquo vel p̄ alibns est supposiūo. Itaq; p̄ argumento p̄ius facta. Accipit ergo ly chymera totaliter p̄ aliquo vel p̄ alibns in illa chymera est. sicut in illa chymera intelligitur. & tñ nō supponit. Sedā p̄clo. hō ois statio termini in oīone cōnecti p̄ supposito vel suppositis p̄ quo vī q̄bus transit in ipm vis vbi vī partcipū a quo h̄z vt supponat est suppositio illa p̄clo p̄z q̄d rēnes affictas cum non supponit subiectum hūlūs ad ipm & for. & tñ vis verbū trāsit in aliquo suppositum. s. in for. Tertis p̄clo. Suppo dīmūtū est trāsus verbū vel p̄cipiū in terminū cathegorematiū in p̄pōne positum p̄ supposito formalis ad q̄d extendi denotat actus eiusdem vbi vel p̄cipiū. Illa p̄clo p̄z p̄ afficta. Et ideo supponit subim hūlūs. chymera intelligitur. nō respectu tñ p̄ntis. neq;

actus illius vbi. q̄: Atq; chymera actu nō i intelligatur. sed q̄d ly intelligitur trāsit in ipsum p̄ supposito ad q̄d extendi denotat actus. s. ad chymera ymaginabilē. vel intelligibalem. Sll̄ posito q̄d ḡz hō geset supponit subim hūlūs. hō currat cū illud verbum currat trāseat in ipsum p̄ supposito formalis ad q̄d extēdi denotat. s. ad boīem. q̄d p̄z. q̄d ponat oēs illi p̄cule p̄ter illa p̄ supposito formalis. dī cīm formalis p̄ argumentū facit. h̄z enim ī bac for. & add. sunt. & in bac. albu erit. verbū trāseat in subim p̄ supposito mālū. nō tñ p̄ for malū. s. adeq;e significationi cōfidem. Quarta p̄clo. h̄z aliq; terminiū cathegorematiū in p̄pone positus nō supponat. qui libet tñ supponere denotat. Prima ps pat̄. sedā ē clara est ex p̄cedentibus cuz semp virtus verbi denotat. q̄d in trāsire in q̄nlibet terminū cathegorematiū p̄ aliquo supposito sc̄. sine iste terminus fit totale extēmū vī ps. Sed cōtra predictā dīfōneā arguit illa dīfōne data excludit subim eius nō supponere. lignum currat. dārō q̄d lignū sit p̄nis falsū. nō p̄ quolibet ligno p̄tē supponit. & pater p̄sa. q̄m actus hūlūs verbi currat. nō denotat extendi ad aliquo eius suppositum. cum il lignū nō aptū sit currere. Itē sequeret sōm hūlūs hō currat. nō supponere p̄ hōle trīco to pedes vel quoquādō indisposito ad currēdūm q̄ exēpli ḡf a sit for. p̄nis falsū cū supponit p̄ quilibet hōle p̄tē. & p̄sa arguit. q̄m nō denotat actus illius verbi extendi ad for. cū nō posse currere. ideo legitur p̄clo. Itē cōtra eādē adducuntur due p̄clōnes superius vtrac p̄ars supponit. & aliud cōplexū supponere cuius neutra ps supponit. & arguit ut superī: s. Itē ex eadē dīfōne cōcludit. q̄ si fuerit aliq; terminus cōclusiūtūcūs nō supponēs i p̄pōne affirmatiū i qua nulla ponit negatio. illa erit falsa. p̄nis arguit esse falsū. & p̄sa p̄bat. q̄m ad p̄pōnum affirmatiūm esse verā regitūr p̄dicationū attributū subo mediāte virtute verbū p̄cipiū. Hoc aut̄ nō p̄t esse nisi virtus verbū in ipm trahēat. ideo sequitur p̄clo. Qd aut̄ p̄clo sit falsa pat̄. In tñta tu es hō vel chymera. cum illa sit vera & tñ ly chymera. est terminus cathegorematiū nō supponē. Itē illa dis finitio nō habet p̄cedere. q̄ si terminus in uno contradictoriū supponit. in altero supponit q̄m in contradictoriis idē est verbū. & idē terminus cathegorematiū. dīr nō ēēne cōtradictoriū. ergo sicut in uno cōtradictoriū supponit verbū in illi terminū p̄ supposito sc̄. tra & in reliquo. p̄sa nota intelligēti mālū. & illi cēdens similiter. Qd p̄nis sit falsū aī. Capiat illi due. nulla chymera est. & tu intell̄ gis q̄ chymera est. In ista negativa ly chymera n̄ supponit. vt p̄z. & tñ in sua contradictria supponit que est p̄s hūlū totallis. tu intelligis q̄ chymera est. cuz ly chymera. In ista p̄pone affirmatis verā capiat supponēs ab illo verbo est nō simpliciter. sed p̄tē cōlūngitūr cuz hoc verbo intelligis. Item inserit suba hārū ois hō est vñs homo. Quilibet hō est vñs homo. equaliter supponit. p̄clo arguit. q̄m vtrobiq; est idēm verbo. s. ly est. & idē subiēctū. ly homo. cum ergo formaliter supponit a verbo vel p̄cipiō dependat. sequit ly hō vtr obiq; p̄cise p̄ eisdēm supponere. qd arguit sic. Si p̄o aliis supponeret ly homo in illa. ois homo erit. q̄s in hac. quilibet hō currit. hoc maxime esset ppter signa dīversitatū generū. que tales supponēs darent vel auferrent. Sed contra hoc arguitur. Suppositio cōtentaker depēdet a verbo vel p̄cipiō. sic q̄ reservato eodem verbo. vel p̄cipiō manet eadem supponit spē & manente eodem termino cathegorematiū accipitē supponē remanet eadem supponit numero. ergo signa nō būt variare. nec auferre eadem supponit in illis dīversib; sed arguit p̄clo esse falsa. Quia tñc sequeretur illas cōverti. qd tñ est falsū. cum vna sit vera. & reliqua falsa. Et p̄z p̄sa q̄: cetera sunt paria. Ad hoc rīdetur. Ad p̄cipiū negetur cōclusio. & dicitur q̄d actus illius verbi erit denotat extendi ad aliquo lignū dato q̄ nullum lignū sit aptū currere. q̄ talis denotatio est ex parte verbū. Et ly idē rīdetur ad sc̄ndū. Quoniam nec valē illa p̄sa. hō est posse for. currere. ergo actū illius verbi currat si denotat extendi ad for. Et ideo ly hō p̄o for. supponit sicut p̄ quilibet alio p̄sent. Ad aliud dī p̄cedendo p̄clōnes. sc̄da tñ nō concedit p̄p̄ sc̄dā cōfirmationē. sed alias videbitur illa mā de termino infinito. Ad argumentū in oppositū significatiō torius resultat er significationib; partū. & p̄tē per instantiam adductam. Ad aliud dicitur negando p̄clōnem. vt probat instantia & argumentum in oppositū nō concludit vi pater per inst. inst. Ad aliud dī similitudē negando p̄clōnem. vt probat instantia & argumentum in oppositū. Et ad argumentū dicis q̄ cōcludit de cōtradictoriis per se existētib; quoꝝ terminiū cathegorematiū ab eodē verbo quo ad supponēm dependet sed in illa. Tu intelligis q̄ chymera n̄ supponit. vt p̄z. & tñ in sua contradictria supponit que est p̄s hūlū totallis. tu intelligis q̄ chymera est. cuz ly chymera. In ista p̄pone affirmatis verā capiat supponēs ab illo verbo est nō simpliciter. sed p̄tē cōlūngitūr cuz hoc verbo intelligis. Item inserit suba hārū ois hō est vñs homo. Quilibet hō est vñs homo. equaliter supponit. p̄clo arguit. q̄m vtrobiq; est idēm verbo. s. ly est. & idē subiēctū. ly homo. cum ergo formaliter supponit a verbo vel p̄cipiō dependet. Jo non concludit argumentum. Ad ylēmūz negat p̄sa. P̄o quo notādū i suppositio ne duo sunt. vñm formale. & alterū irate. formale enīm est verbum. vel virtus eius que extendit ad supposta hūlūs. vel hūlūs dīversitatis temporis sc̄. Māteriale vero est terminus cathegorematiū. secundū ergo q̄ variatūr virtus verbi est alia suppositio specie. Sicut dicendo. homo est. & homo fuit. sunt dīversi supponēs specie fīm vero q̄ variatūr materiale sit alia suppositio numero. Ille enim sicut dīversi numero & non specie. Aīnus est. & homo est. Alia vero que sunt in suppositione sunt accidentalia que nec variant eam specie neq; numero. sicut terminū supponere pro illo vel illo supposito. Ad argumentū ergo concedetur eādē esse supponēs in his duabus. Omnis homo currit. & quilibet homo currit. cum vtrobiq; sit idēm verbum & idēm substantiū. q̄ non variatū. Ille terminus homo. Et cum concludit ergo p̄o eisdēm supponere. negetur consequentia. licet enim signa non auferre vel variare possint essentialiter suppositionē māterio vel specie. tamē accidentia licet variare possint. sc̄. enim existēt. hūlūs propōnditūs homo currit subiectus supponit pro for. & ipso corrupto. hō p̄p̄ hō

specie. et tū remaneat eadē suppositio tā nume
ro sp̄e. sī lī quālibet facere pōt̄ supposi
tione soli p̄o masculū. nō tū gḡ hoc varia
materialiter suppositio. sed soli acoſſaliter. Al
cideremē enim est tali supponē q̄ p̄o masculū
vel femelle supponat.

Aerisur

sc̄bō. Ut̄rū dabiliſ ſit ſap
poſitio materialis. Et arguitur
affirmatiue. q̄: fi nō eſſet dabiſ
ſequereſ ſe et eſſe proceſſus in in
ſinſi in denotionibus termitiꝝ. q̄is ſallſ
et anguit̄ ꝑſia. Nā ſi ly bō nō poſſet ſuppo
nere. p̄ ſe et ſignificare ſe et ſibi filiſ. ſicut in
bac bō eſt nomen. tunc oppoſteret impone
re illi vñſt nomen qd̄ illud ſignificare. et pro
allo ſupponere poſſet. et itez illi aliud nomen
eade rōne. et ſic in infinitū pcedereſ. Itez
inſertur p̄am̄ ſpoſtor̄ nō poouaſe impo
neſe alio nomen ad alio ſignificandum. q̄is
abſurdum. et p̄ ꝑſia. qm̄ nō poouaſe ipo
neſe nifi p̄ ſi modiſ loquendi vel ſimileſ ſigni
ficeſ illi vox bō boiem in quo mō loquendi
vel oꝝ ſuppositione. materialiſ. I In opoſi
tiſ arguit. data ſuppositione materialiſ. cludi
tur. a. et. b. etiſ duos terminos oſo pueriſ
les et ſimileſ quoꝝ vñſt ſupponere p̄ ſi
materialiter. alio vero nō. cōdūſio nō vñſt ve
racū nō apparet alioꝝ cā diuersitatis. ſed
conclūſio arguitur. Caplant illi duo termini
vox et vox. quidꝝ. a. ſit in voce. b. ſi ſcripto
tunc. b. ſupponere p̄ ſi materialiter. vi cōter
cedunt. q̄ ſit. a. nō poſſe arguit. nā ſi po
ſſit ſit ergo in bac. vox eſt nomen cōter ſu
ponendo p̄o ſi ſupponē. p̄ eo qd̄ ſit impo
nit ad ſignificandum. ergo pſonaliter ſu
ponit. ergo nō materialiter. p̄ ꝑſia p̄ cōde dictuſ
et ſis p̄ ꝑſia ſit impoſitio ad ſignificandum
quālibet vox. et p̄ ꝑſia ſe. cū ſit terminus vo
ceſ. Itez inſertur quālibet terminus mate
rialiter ſupponentem eſſe equiuocuſ. q̄is nō
concedunt. ꝑſia probatur. qm̄ quālibet termin
us ſit cathegoriæ materialis ſue ſincaſt hego
re materialis. habuit ab impoſitore modum ſig
nificantis per quem ſtare poſſet ſignificatiue in
propositione. Et cū hoc bō aliū modum ſi
giſſandi ſe. et quālibet ſibi ſimileſ. ſin op
tionaliſ ergo diuersa ſignificat diuersis rōni
bus. ergo eſt equiuocuſ. et p̄ ꝑſia p̄ diſſiſ

tionem termini equiuoci. Item illa opinio
beberet concedere terminū materialiter ſu
ponenteſ ſubordinari termino mentali per
ſonaliter ſupponend. et ſimiliter propositio
nes in quibus ponuntur. q̄is videtur impu
care. nulla enim propositio vocalis vel ſcri
pti ſubordinari dicitur alicuiu metalli nū. mo
di eius ſignificandi ex quibus aggregatur. et
ſimiliter totales eius modi ſint omnino conſi
miles modis intelligendi mentalis et ab eis
immediate accepit. ſed conclusio arguitur. bu
tus enim vocalis bō nō eſt nomen ſubiectuſ
materialiter ſupponit. et ſit in ſubiectuſ bo
mo eſt nomen cui illa ſubordinatur ſubiectuſ
personaliter ſupponit. q̄: ſi ſupponeret mate
rialiter. tunc poſſet abſtrahit a ſignificatione
principali. qd̄ eſt imposſible de termino me
talli. et p̄ ꝑſia. Quia tunc dictiuſ terminuſ
ſupponere materialiter qm̄ mutatur vel ab
ſtrahit a ſignificatione qua ſignificatiue te
netur et ſignificare ſe et ſibi ſimileſ. Itez in
ſertur quālibet terminuſ materialiter ſu
ponenteſ eſſe ſecunde intentionis vel impo
nitioſ. nam quālibet terminuſ materialiter ſu
ponens ſignificare ſe et ſibi ſimileſ ea ratio
ne qua vñterius ſigna ſunt. ideo eſt ſecunde
intentionis vel impoſitionis. p̄ ꝑſia. per diſ
ſionem terminuſ. ſecunde intentionis vel im
poſitionis. Itez ex eadē opinione concluditur
alioꝝ eſſe ſubiectuſ propositioſ qd̄ nō eſt alio
cuius partis oſonis. q̄is imposſible. qm̄ alio
ter nō eſſet propositio et conclusio arguit. Sic
q̄ in bac propositio bō eſt nomen ſubiectuſ
materialiter ſupponit. ſed arguitur q̄ nō ſit
nomē. de quo maxime vñſt. Quia nō eſt termi
nus cōſis. neq̄ discretus. q̄: nō eſt species. de
quo maxime vñſt nō enī ſit ſp̄es ad ſor. et plas
tonē et c. ſicut ly bō pſonaliter ſumptuſ. neq̄
ad alia individualia. vt p̄ ꝑſia. Iſ forte alijs rñde
ret q̄ eſt ſp̄es ad illos terminos bō vocalis
mentales et ſcriptos. Contra tunc ſequit
conclusio illa q̄ idem terminuſ eſt per ſe in
diuersis predicationis. et per ſe in diuersis
generibus eiusdem predicationi. conclusio
negatur apud intelligentiam in materialiſ. ſed il
la arguitur. ly boiem ſignificar alioꝝ individualia
que ſunt ſub. et aliqua que ſunt qualita
tes. ergo per ſe reponit in predicatione ſub
et qualitatib. p̄ ꝑſia. cū eq̄ p̄ ſi et p̄ eadē modu

gnificat boies ut eſt aptus ſupponere mate
rialiter. vel pſonaliter. nō metr. qm̄ ut aptus
ſupponere metr. nō terminos ſignificat. et nō
boies. q̄ nō pſonaliter arguit. q̄: ſeḡ bō ſe
noine boies ſignificat in quantum pſonaliter
ſupponit. ergo ſub. bō ſe pſonaliter ſupponit
bō eſt nomē ſignificat boies. q̄is ſalutem. er
go et alis. Itez ſi ly bō eſt nomē ſignificat bo
mē in quantum pſonaliter accipit. ergo illa
bō eſt nomē ſignificans boiem. vel illa. et ſic
de singulari. q̄is eſt ſalutem. ergo et alis. I In
bac queſtione. Dimo notandum eſt quālibet ter
minuſ vocalē vel ſcriptuſ babuſſe ſignificati
onē ab impoſitoro p̄ quā in propositioſ ſtare
poſſet ſignificatiue. et vñſt vox ex cōſi modo
loquendi. et babuſſe exprimaf. accepit. inē
zia. et ut ſi proceſſus in infinitū acquirit ſibi
aliū modū ſignificatiue p̄ quem ſignificare ſe et
ſibi ſimileſ in quantum ſigna ſunt. et pro hinc
vocalis bō eſt nomē. ſi alicui ſubordinari
pot. magie illi bō eſt nomē. Cōtra in mē ſi
gificat ſolidi terminoſ in cōſale. Et iſ vox ſoli
vocalis. ergo nō ſubordinat. ergo nee pro
pofitio. p̄ ꝑſia. et anſ ſunt. et rōne. Itez
arguit. anſ ſimileſ ſe. Illud ſub. bō nō ſi
modū ſignificatiue datuſ ſibi ab impoſitoro p̄ qui
ſi non eſt. ergo nō eſt nomē. p̄ ꝑſia p̄ grāma
tice ſpecularia. et alis p̄ ꝑſia. qm̄ ab impoſitoro
bō ſe ſignificare boies. ſed vñſt nō ſignifi
canti boies. qm̄ ſi ſit. etiſ cē terminuſ equocuſ
eo q̄ ſignificare ſe. et ſibi ſimileſ. et boies diuer
ſis rōnibus. I Sed ſeq̄ illud incoſent
ens. Itez inſertur quālibet terminuſ metr. ſu
ponere eſt equocuſ. Itez affirmat illud anſ. ly bō nō plus
ſignificat. et ſignificare anſ ipoſitione. ſed anſ
ipositione bō eſt nomē. ergo nō eſt no
mē. p̄ ꝑſia vñſt bona. et alis p̄ ꝑſia. q̄: anſ ipoſitiones
ſignificat ſe ſicut et mē. cū q̄is res inquantu
m ſe ſit. ex nō ſua repreſentiſ ſe ſit. Iſ forte
alijs diceret q̄ inſtitutuſ ſignificant alioꝝ
nunc. qm̄ an nō ſignificant alioꝝ ſe. hñc vero
ſe. et ſibi ſimileſ. Iſ forte riſio nō euacuat diſſi
cultateſ argumenti. qm̄ p̄ ſi fieri argumentuſ de
bac. hoc bō eſt nomē. vñſt ly bō ſe ſit. ſe ſit
ſignificat vñſt terminuſ demōſtratuſ. Itez
data ſupponit in illi ſe ſit. ſe ſit. qm̄ ſe ſit
bō eſt nomē ſignificat cōſter boies. qm̄ ſi illa eſt
vera ſic ſignificādo. aut ergo. bō ſe ſit

Tractatus

Et non defectus termino nisi merito significatio per se ipsum est constitutus: oportet vel propositione, sed non per illam que significatio et significatum eius non per significandum nec per significatum constitutus est: oportet vel propositione, ergo ut. Et ratio notandum est in modo significacionis habere ab impositione. et terminus significans share potest in propositione terminus est species personaliter supponere. Ad hunc vero minus quam solus se significat: si sibi similes, ut significans est species via personaliter supponere. et sola merito minus per una parte omnes concedunt. secundum enim rationem manifestem, quod non est quicunq; aliam modum supponere possit materialiter. non enim merito alterius significans ipsius est ratione qua alios est sub alterium per se. Et hinc bono est species specialissima: et terminus significans ratione qua bono est species significans ratione qua significans est personaliter supponere. Quod ut in sollicitate, in Quarto notandum est personaliter minus significans possumus habere multiplicem modum significandi. primo enim modus significandi quo significare ut res secunda si significandi ut qui secundum per accidens significare. Secundum conceptum fortioriter in cogitationem recte facit mandato significatio. et mediate significatur intellectus quia se reperire. sicut duobus modis apprehendit se appetibilem divisionem et modum rationis conceptus per quod significatio diversa significatio per quas et ad eum est significans ut significans ad significare diu rei, a qua significatio absolute non potest. Hunc modum significandi non possumus habere terminum mentalem. Quarto notandum est merito prima secundum rationem significacionis termino in causa et ratione supponere. sed sicut merito quarte per datur quoniam supponere non debetur termino nisi merito significatio per quae est pars orationis. sed per primam secundam et tertiam non est pars orationis. ergo ut. p. 2. et maior. prout. quoniam debet ei in quantum constanter est propositionis. sed ut est constitutus per propositiones nisi in quantum est pars orationis. ergo ut. p. 2. et maior. prout. quoniam debet ei in quantum constanter est propositionis. sed ut est constitutus per propositiones nisi in quantum est pars orationis. et hoc non est ei nisi in quantum est res. sicut in est materialiter. et hoc est aliud. et hoc est aliud. ut de accidentalibus inbegentes ad esse partis orationis. ergo ut. Et quod merito quarte debetur et significatio. dico modo ut cathego: et inatus

De instanti

materialis. non tamen necessaria est ad expunctionem. ceterum mentis necessitate abscindit. Prima ergo conclusionis badius et duas rationes adductas p. p. et rationes grammaticae que non tam eius positionem. immo necessitate prohibere videtur. que nescio adducatur gratia brevitate scilicet a parte p. p. et p. et expundi corporis mentis ista habilitate non ponendo terminum materialiter supponere. nam dicendo iste terminus homo est species. possimus disponere quod ly homo non se tenet ex parte substantiae sed fit quedam interpretatione pferendo ista vocem gratia notificatiois sicut si dicere sic illa vox quam statim pferam est nomine. dicande paulo post hoc modo pferre rei homo. Sed rex est quod habilius expundi minus mentis conceptum aliqui videntur supponere magis. sicut in bac. homo est nomine. Et secunda conclusio nullus terminus mentalis supponere potest materialiter. Ita conclusio p. ex predictis. cum terminus mentalis supponere possit merito quarte significatiois. s. que est conceptus adequatus rei. Sed merito illius supponere plausibiliter maliter supponere non potest. quod non est potest merito oportet etiam significatiois cunctem terminum supponere possit materialiter et plausibiliter. Confirmatur eadem conclusio. tunc enim dicatur aliquem terminum supponere. materialiter quod significatur a significacione primaria ad se significandum et sibi similes. hoc autem non est possibile in mente. ut p. Conferatur quod si sit possibile segnus aliquas esse duas propriaes mentales non minus quoniam unum maliter supponere alerius personaliter. p. in contradictione. et p. arguit. Hoc si sit in bac mente. homo est non maliter significatur quod significatiois terminum secundum intentionem vel impositionis similiter vocari circumentis predictamenta vel predictamentum. sicut ly nomine equaliter et abstractive immediate significatiois nominis in quantum signa sunt et notitia in quantum res determinatae. Ex quibus cocludit ly homo et ly animus significantes se et sibi similes in quantum signa sunt et alios similes vocari circumstantes predictamenta. Hoc tamen videtur errare nea a presenti materia et maior declaratione. sed genit. sed ne aliqui concludere apparet. et hoc sub eadem s. personaliter. ut p. et illae propositiones sunt significatiois. et hoc concludant. ideo posita fuerint aliqua per aliquam declaracionem. Hoc non potest sit prima conclusio vera. consequentia non cum maior. minor arguitur. subiecta sunt similes.

ergo. et cetera sunt paria. ergo ex p*3* p*ia* cum
merito et materia p*ro*p*ri*e. et sub*3* vocali sunt
sinonimae termini vocali subordinantibus
terminum. ergo ex p*3* p*ia* et minor ponit
in causa et in modis quod significant eadem et
tamen r*ati*o*n*am. Tercia potest quilibet terminus
vocalis vel scriptus supponere potest ma-
teria. Ita omnia signantur ex predictis. Tertius. di-
cimus terminum materialiter supponere est suppo-
nere merito significacionis q*uod* se significat et est
similes modi significationis q*uod* se significat et est
potest. sed quicunque terminus vocalis vel scri-
ptus subordinatur ergo ex p*3* p*ia* non est materia et
predicatur de ipso non ab significacione supponit
terminus materialiter et minor est. q*uod* si esset aliquis
vocalis vel scriptus q*uod* per hoc supponere non
posset in alio nomine est terminus semper
impositus ad significacionem sicut vox et i*voce*.
¶ Sed si q*uod* in aliis supponere possit q*uod* cur
de vox est nomine. et vox supponitur p*re*s. et si
bi s*il*b*z* non recipit significacionem habens a pa-
mo impositos. et p*ro*p*ri*is non personaliter sup-
ponit p*ro*p*ri*a. et singulariter a proprio. n*on* im-
positore habuit et significaret vocem et ratione q*uod*
vox. et sic qualibet vox significaret. hoc autem
significatio*n*e nichil retinet. cu*m* solum significat
tales terminos vox. et ne illas voces b*o* d*icit*.
¶ Sic de s*il*b*z* significat et alio q*uod* non ipso
sunt aut ad significandum. et illos terminos materiales
vox vel scriptus ergo non est in aliis significandi
retinet. et sic materialiter supponere.
¶ Sed contra actionem arguitur
ly*o* vox in quantum p*re* se supponit non materialiter sup-
ponit. que nec a simili in quantum p*re* se simili
supponit. p*ia* non. et aequaliter. q*uod* inquantum
p*re* se supponit p*re* q*uod* non impositus ad signifi-
candum supponit ergo et p*ro*p*ri*is p*re* d*icit*
modi aliis p*re* se merito impositus ad significan-
dum quicunque vox. ¶ Ita vera r*ati*o*n*am ergo
imponit aliis terminis de nominis ad signifi-
candum se et hanc vel locum se. sicut ly*o* b*o* se
ipsum demonstrat. et sequitur q*uod* talis non potest
supponere materialiter. cu*m* p*re* se supponendo et sibi
simili solum supponit p*re* q*uod* non est imposi-
tus ad significandum et habens et impone re-
tinente significacionem. ¶ Ad primum p*ia* negat
q*uod* p*re* se supponendo supponit p*re* q*uod* ipso
sunt ad significandum. non tamen merito
et similes significacionis qua impositus sunt ad

se significandum. per illa enim significacionem
significabat se ratione cui inquantum vox non affec-
tione co*m* significat se inquantum tale signifi-
cationis non vel illum terminum significare in
quatum res est sicut ly*o* homo semper deno-
tans adequate. et tunc dicitur q*uod* non merito
significationis illius supponit materialiter. q*uod*
dicendo ly*o* homo est significat ut significat. sicut
co*m* additur q*uod* ly*o* b*o* se ipsum demonstrat et
se ipsum significaret. et tunc stat difficultas ar-
gumenti. nam in ista ly*o* b*o* est nomen. sup-
ponit ly*o* homo pro codem predice et eodem
modo. quo fuit impositus. ut p*3*. Neco*d*ic
qui de terminis obstat cu*m* co*m* additur.
probatur saten enim ratione. q*uod* addit bebe-
at. Et y*o* vel ipsum se significare ut significat.
hoc est non potest nisi eadem vox prius impo-
nit aliud significare. q*uod* aliter est circulatio
et ideo non probatur ipsum non posse suppone
re materialiter. ¶ Quarta conclusio. I*l*o quod
ter terminis vocalis vel scriptus potest sup-
ponere personaliter possit supponere mate-
rialiter. atque tamen materialiter supponere
potest. et non personaliter retinet quod p*re*
maria significatio*n*e prima pars p*3* et prece-
dicta conclusio. et secunda probatur. q*uod* ly*o*
omnis et cetera significatio*n*e et illa materialiter
supponere possunt ut dicendum. omnis est
sigillata. non aperte personaliter. ut patet in
tutu*m*. ¶ Quinta conclusio. omisio suppositio*n*e
in materialiter et personaliter non est in spe-
cie*n*e supponere etiamales. sed accidentales. I*l*o
conclu*m* sic p*re* dicitur. q*uod* q*uod* in aliquo est
made*n* in suppositione est vis verb*is* transiens
in suppositione termini ergo eius species ab il-
lo sumuntur. Dicendum ergo materialiter sup-
ponit in suppositiones p*ri*mis. et preferiti. et
futuri. et sic de aliis et sic p*ro*p*ri*is conclusio. ¶ Ad
argumenta h*u*o*o* oppositione respondetur. ¶ Ad
primum dicitur concedendo conclusiones esse
possibilem. non in illo probatur. dicitur
enim q*uod* b*u*nius sub*3* vox est nomen materi-
aliter solum supponit p*re* q*uod* non est imposi-
tus ad significandum et habens et impone re-
tinente significacionem. ¶ Ad secundum p*ia* negat
q*uod* p*re* se supponendo supponit p*re* q*uod* ipso
sunt ad significandum. non tamen merito
et similes significacionis qua impositus sunt ad

hunc modum significandi est. nomen. Ut si si
significare est taliter, qd non plus significat. qd
est hinc significare, qd subiunctus, pax, aut
bonum. Et qd hoc vocatur, qd aliquis terminus
meritorum et numerus pax se, et sibi signifi-
candum. Et qd hoc est actionem aliquis so-
nus pax, ut in hac loco hoc est nomen. p. ly
hoc demonstans subiunctus hucus. Aliquis so-
nus hoc sonus, ut in hac loco hoc est, nomine
termini meritorum actione sibi signifikantem. **T**as-
sum argumentum valde sophistice ride-
tur, qd dicitur hoc nomen significans voce, ut
personaliter sumitur, et ad argumentum, ergo
subiectum propositione per analites suppo-
nitur. Et hoc negatur conclusio, qd
de non sequitur inconveniens personaliter su-
munt significare omnes ergo ille homo est
homo, vel sic de linguis communibus emis-
tum argumentum sine valde deceptori.

Aerius

serio, Utru-
s bene diuidit
bene supponit psonalis vel ma-
terialis in communem et discretam.

Et arguitur. pax non affirmari
ne ex omnibus antiquis etiam. p. qd ex alio.
nam solum termino carthaginem atque attributum
suppositio. sed causa, etiam causus sufficiens
est dividatur in communem et discretam. ergo
et suppositiones pertinentes qd materialis suf-
ficiens dividatur in communem et discretam.
pax consequentia, et totum antecedens
similiter. **E**t alii alteram partem, s. opposita
est, sicut hucus sonus sori, est personaliter suppo-
nit, et in nec communiter nec discrete. ergo co-
silio falsa, pax consequentia cuz maior, po-
natur enim qd sori, s. et minor arguitur, non
enim communiter supponit, ut omnes conce-
dant. Qd non discrete arguitur, quoniam vel
ly sori, subordinatur hucus qd vocatur sori, vel
simile sori, vel tale quale est sori, vel subordi-
natur hucus. Ille hucus cum his vel istis circum-
stantijs, aut illi termino mere subiunct. hic vel
ille hucus sori, demonstrato. Si prius ino tunc
no discrete supponeret, qd determinate, et sic
sequeretur sori, diu fuisse, et sori, et in incipere
et definire esse sori, sequeretur etis sori possi-
ble voce esse ainsi. Et sequeretur nullum ce-
terminum mere subiunctale, que ois falsa sunt.
Et dicat lecito modo, tunc sequerentur duo

priora inconvenientia, qd nullum esse terminus
nunquam substantiale. Et sori, diu fuisse et sori,
et in incipere esse sori, et definire esse sori, cuz sit
possibile hucus, incipere hucus vel nullus circums-
tantias, accidentales, vel definire. Et dicat
tertio, tunc sequeretur una parte, ois sori subor-
dinari alteri, qd nomen pronominis, ois reputa-
tur spissibile apud grammaticum, et p. pia cuz
ly sori, si nomen, et terminus demonstratus
sit pronominis, et sic inferatur ly sori, no discrete sup-
ponere, qd no vi qd significatio. **T**unc bni
propositionis. Ille hucus currit sori, demonstratio
soi, sibi no coiter supponit, nec disertare, er-
go qd p. maior, et minor hucus hucus currit
supponit subiuncto coiter, sed adveniente signo, de
demonstratio no collit, clavis suppositio nec inu-
taur, ergo nullus no discrete supponit, p. pia
cuz maior, et minor arguitur, qd signatio, dicit
nec variat suppositione terminino, cum sup-
positio essentialiter a verbo et a participio de-
pendat, et sic argumentum haberet eviden-
tiam contra tenentes subiuncta barum equaliter
supponere, omnis homo currit. Et quilibet
homo currit. **T**unc subiuncto isti voles cur-
runt, demonstrando sori, et platonis no discrete ete-
nec coiter supponit, ergo et c. pia nota et ma-
ior p. pia, qd pro pluribus supponit, et minor ar-
guitur si coiter supponere, hoc est in merito
aliquius significatio eius, sed nullus signifi-
cationem eadem hucus, sed discrete, in merito ter-
minis demonstratio, ergo no coiter supponit.
Tunc subiuncto hucus ois hucus qui est sori, currit,
nec discrete, neqz coiter supponit, ergo et c.
pia nota, et maior, patz, qd stat distributio, et
minor arguitur qd totum id conexum, no nisi
pro uno supponere potest, pro sori, ergo coiter
supponit, et p. pia p. et totum annos. **T**unc subiuncto
istis, tal hucus currit sori, demonstratio, no coiter
nec discrete supponit, ergo p. pia, et annos af-
no, n. discrete supponit, qd p. plib vificari
et supponere p. Qd no coiter at, qd subiectus
terminus, coite determinat, signo demonstrati-
o, ergo discrete supponit, ergo si coiter. **F**or
te aliis dicet negando p. istis, qd isti determinat
hucus demonstratio, et isti est signum discrete, sed
eo. **C**ostra hucus ratione af, qd dicit aliis est p.
pia vera de subiecto demonstratio eni, isti p. isti
catu no p. re demonstrata vificari. si de re
demonstrata, inclusio vi ipolle, qd si nec re
lectio vel diuisio, paret qui no essent debi-
ter soluentes, alter istis supponit aliquid
due resoluentes illius propontetur ergo iste, et
istu sunt voles, et isti sunt duo voles, tunc er-
go qd vix ly isti viroblos sunt collective, et
sic prima est falsa, vel viroblos diuisio, et tunc
scda est falsa, segn. n. tenendo diuisio, isti sunt
duo voles, ergo iste est duo voles, et iste, et
ista pia est bona hucus illa ratione, et coiter loqu-
tes illa videntur credere, et sic petulans quocum
qz illam esse saliqui duo voles sunt bono.
Tunc et eadem ratione concluditur sori
differre a seipso, qd sequitur isti differre a seipso
ergo sori, differre a seipso, abs concedatur ab illa
ratione, et pia p. in coeteri opiniones de re
latibus cuz d natura relatis recipiuntur, sic refe-
re id in se. **T**unc principalius ad ratione ar-
guit, predictum hucus, ois hucus est sori, vel pla-
to vel cicero, no coiter supponit, qd milla
clavis pars coiter supponit, no est discrete.
qd p. pluribus supponit. **T**unc nulla supposi-
tionem differetia supponit, sed pluribus, ergo no
discrete supponit. **S**ed hoc est nega-
ret hanc rationem, et coiter est annos, qd
ex aliis suis supponit, differre, qd isti
suppositio. **S**ed contra istas supponi-
onis dependet qd vnde verbi vel participi
et termini carthaginem significatio suppositio
ne. Iis sibi est vnde verbo, vel vnde participio, et
vnde terminus saliz, significatio, ergo est vnde
clavis suppositio, ergo aliis supponit et suppo-
nit, qd ab illa ratione negatur. **T**unc ad aliis
arguit, subiuncto vnde videt sori, currit, vnde
sori, currit no supponit coiter, cuz p. vnde
discrete supponit, nec discrete cuz vnde p. coiter
supponit. Et aliis arguit, de subiecto vnde
sunt voles currit. **S**ed solum istis differit
supponit, qd nec coiter nec discrete supponit.
Et coiter discrete collectanea. **S**ed co-
tra sequitur aliquanti termini distributionis
supponit, et tam non communiter, conse-
quentis imponit. Et arguitur, consequens
i bac, omnis annos sori, et p. isti sori
 habeat pinres annos, pax qd subiectum. Iis
annos vnde distributionis inobligat et sub-
ponit, et isti non coiter sori, et vnde videtur
sori, vel videtur sori, vnde videtur sori.
Et aliis sori, p. pluribus numeri terminus demon-
stratio eius pro pluribus supponere potest.
ergo coiter supponit. **T**unc i bac inclusio, do-

ter supponem sed occidit alii ut declarari sit
sunt nomine pinta. **A**d hanc dicitur quod si boies
dicitur supponit et ad argumentum per pluribus
supponit ergo et est negat. si si hoc p3 ex de causa
Ad quartam dicitur quod totu illud complexum sit
discrete et negat quod totu determinat. sed scilicet
ly bō ut p3 ex dictis. **A**d quintam subiit illius
cōter supponere et ad argumentum nega-
tur quod determinat. signo demonstratio dicit
erit quod hys talis nō est demonstratum. sed i se in-
cludit et cōi mō loquendi terminū demon-
stratum. ut talis bō currit. talis bō q̄ls est
iste currit. mō p3 totu illud cōter supponit.
sicut etia dicitur de relatio. quod appellat diversita-
tis q̄ nō est relatio. sed ex cōi mō loquendi
relatio invenitur ut bōcurrit et alter expa-
rat. alter ab illo q̄ currit disperat. **A**d sex-
to rēcedit q̄ in hac isti boies sunt bō subiit
discrete supponit et negat illa ē vera. et sit
illa duo boies sunt bō. et negat ita p̄ta. ille
est bō. et ille ē bō. ergo isti sunt bō. vbiqz. n.
ly bō stat determinata. dato quod ly et dicitur
ne terciā p̄ndere. nō ut pp hoc sitr constan-
dere et terminus parvula numeri vel materi-
alis. **A**d hys exponat aliquis talia terminata et
notis copulativa. nō tā illa in significacione sua
invenit. **A**d aliam dicitur totu illud predicatione
sed. vbipl. vel dicere discrete supponere. sicut h.
ex oīb. illis terminis singularib. ut yndi par-
tiū p̄nctione. Ita sit vna suppositione contin-
entia ex oībus illis discretis suppositionib.
Ad vñm dicitur illud cōplexū aliisque. scilicet vñ
vidēs for. cōter supponere. eo q̄ hys vna pe-
cōter. et alia discrete supponat. tñcet illius sup-
positionib. sit vna cōsideratione significacionis
totius cōplexi. Et p̄ oppositū. dicitur de hoc
cōplexo. sit etiam boies currit q̄b discrete
supponit. et ex diabibus significacionibus illo-
ru simplici sit vna significatio discrete.

200

q. supposito eis incōfusaꝝ determinataꝝ & dūrbituitaꝝ. Se dīm̄butuaꝝ in mobilē & in immobileꝝ & fīliꝝ p̄fusa. Q Ad partē affirmatiua est eis opinio oīum loquentiū bac materia. Q Ad negatiua arguit. Nā ex illa dūfitione sūm̄at cī d̄ dissimilatioꝝ partū. Isolere cūndē terminū dūfributiuꝝ determinataꝝ & cōluse suppo-

ut sit descendere. Ita dico. Interea canis
est animalia descendere. Et dicendum est.
Sed ubi est hoc? Et si dicitur: Distributio
descendere est ex parte. Cura hoc ratione
dicitur. Ceterum sicut latro. Et ceterum de-
scendere dicitur. Et ceterum ut. Sicut eti-
am organum. Quoniam ut hoc non distributio. De-
scendere est latro. Ceterum quoniam. ut sequit
hunc est. Ut si hinc est latro. tunc hoc est. Et
tunc si sic de latro. Alioquin ceterum latro bu-
tus non distributio supponere. Ois hoc cur-
rie. Quoniam latro non est organum. Et sic arguitur.
Sub lybo merito. In propositione non nisi
copulatio descendere. Iste enim est disfunctio.
ergo scilicet. Quia in hoc qui sunt de supposito
determinatio. Ois merito. Quia non disfunctio
descendere. Nam scilicet non latro. Quoniam co-
polatio descendere est merito eius. **C**Item
luba hinc dico. Quia est latro est determina-
tio supponere. Et non sub eis descendere
re. Et sua supponere est non hoc plura sup-
ponere nec his pars. **C**Item ois terminatus est
tale supponere. Non est copula. Ceterum non deces-
dere. Et ergo scilicet. Ois est latro. Dicitur
etiam. Ois in latro. Quia supponit. Et g. non
est copula. Nec diffici est descendere. arguit.
Primo. Et diffici est quoniam hoc est hoc. Et
sic de latro. Ite hoc significat hoc res hoc. Et
hunc copulatio. Quoniam potest alius lignum
in latro. Et hoc significat hoc res regulas. qm̄ ex copula
tina sepe disfunctus ex eisdē carbegorū cō-
posita. Etia sibi proposito de disfunctio extremo.
CItem cōclusio. Sub aliquo termino disfun-
ctio descendere est sub quo non diffici. nec co-
pulati. Et sub aliquo disfunctum sub quo nec
disfunctum nec copulatum. Et sub aliquo huc
descendere copulatum. sub quo non disfunctio
nec disfunctum intelligendo semper in com-
paratione ad eandem propositionē. Isti cō-
clusio. Prima pars pater ex precedentibus
qm̄ hoc. hoc lignum differit ab. oī ligno. huc dis-
functio descendere sub illo termino ligno. ut d̄
se p̄. et non diffici. nec copulati. vi p̄benum
est supra secunda pars pater p̄t̄as. Ois hoc
est alia. qm̄ sub ly alia huc disfunctio descendere
et non copulati nec disfunctio. ut d̄ se p̄. tercia

per se arguita ponat sibi, et plauso trahere ne
ut, et nullus vel se trahit posse, sed sub hac, hoc
vel se trahit natus est copulatio descendere, et
nec determinante nec determinatum vel pars intelligatur.
Tertia **Xc.** Motivatio supponit de-
minata distributio vel cōtūe vel descentia, ter-
minum non est per cōtūe sed a signo ipsum. Hoc
conclusio p̄t, quoniam tales denotiones cōperte
supponit vel cōparatione ad appropria-
tio-
ne intelleguntur. **Quarta** **Xc.** vocantur determinatae q̄i virtute
signis intellectus est appropria-
tio termini per
aliquo determinante vel quo denotata suppone-
re in cōparatione ad residuum proprie-
tatis q̄i p̄ quibus, cōfusa est nec p̄ quibus
nec p̄ aliquo determinante. **Hic** enim est se-
descens signum sufficiens, ut videtur intra.
Quinta **Xc.** p̄ suppositione descendens termini
est signum sufficiens non dici q̄i supposi-
tio distri-
butio mobilis, q̄i merito ei⁹ copulatio, aut
in copulatio, sed q̄i prima copulatio de-
scendere est, prima pars huius actionis p̄, ex
predicationib⁹, q̄i sub hac bō est, est copulatio
descendere, et sub hac oia bō est, disjunctione
merito eius supponit, in virtute, n. cōfusa-
ta est in inferne copulatio, est in inferne suffi-
cientia, sc̄da p̄ p̄ q̄i is supponit, oia bō currit,
huc disjunctione descendere non est prima, bō se-
cedit, et is sub hac bō est, licet copulatio
descendere non est prima sed p̄ accidens. Et si illi
ter p̄ oia p̄ positionale dicas de causa mobili
et determinata. **Quinta** **Xc.** Is supponit
cōpis diuīsio in determinata, et sit p̄ acciden-
tialis est in sufficiens, prima p̄o p̄, q̄i suppo-
sitis denotata, p̄ signum extrinsecus adveniens
cōfundens vel distributiones, vel p̄ defecta talis
ergo et, sc̄da p̄ et p̄ discurrente et cōm sup-
positionem edem. **Ad** argumenta. **Ad** pri-
mum possit dici negatio actionem, et sic di-
ceret q̄i in bac conditionali. Si ois bō currit,
ois bō mouet, ly bō tūm distributio suppo-
nit, et non p̄fus, q̄i terminus nō accipit modū
supponendi in cōparatione ad ypoteticā, nec
determinante, q̄i terminus non accipit suppo-
nem actuālē, nec modū supponendi nisi in re-
spectu ad totales categorias. **Alii** rident
p̄t decedendo actionē. Et ad argumenta i⁹ oppo-
siti rident cōcedendo primā actionē, et nō p̄
p̄terea seḡl endē bō p̄ se significacionē edem
q̄i discreta, q̄i ly bō tūm edem bō p̄ se, et ly
tūm bō decedat. **Ad** has rident illa negatio
dicta implicare contradictionē, et ad hanc illam
oppone ad illam, n̄ ois bō currit, ly bō tūm
in signo, q̄i immobilitate supponit. **Ad** n. a. f.
q̄i ad temporē, leges et illud abs. et nō sege
in cōparatione ad illam supponit immobilitate co-
pulatione, licet in cōparatione ad illam immobilitate
supponit, q̄i immobilitate disjunctione supponit i⁹
cōparatione ad eadē. **Ad** tertiam filiter dicit
negatio, q̄i nō est posse esse eadē terminum
mobilitate et personaliter supponēt, q̄i tūc habe-
ret duas principales significaciones, ut deci-
ratur est simpt̄, et q̄i in hac partē, homo
est in aliis supponit ly bō dato q̄i in his illi
p̄ se extit, personaliter supponat. **Ad** alio dicit
negatio, nam, q̄i ly terminus non accipit
supponēti nisi a verbo ut accipere potest con-
fusionē vel distributionē, a nota cōditō. In
modū, supponēti non accipit a verbo vel par-
ticipio sed a signo. **Ad** aliud negat, ita, tra-
enū suppositione attributi potest termino in p̄pō-
ne, q̄o est p̄ alterius sicut in totā. **Ad** vi-
timū, indecēdo cōcedendo dēs cōdictionē ta-
cti, possibilē. **Ad** sc̄m p̄cipiale p̄t et re-
spōsū et sup̄ adūtis. Dicitur, n. cōfusa supponit
minus supponere q̄i merito unius supponit
primum disjunctione descendere is sub cōdicionē.
Ad tertium dicitur, q̄i hinc finitas deinceps
non possunt habere nisi una supponit nō
p̄petua impeditur motus arguēti que fieri
is merito suppositionis termini. **Ad** decedēdo
hoc enim arguētum v̄z ois tenet currit, et
iste sunt omnes tenaces, ergo illa currit, et ista
et sic de singulis, et filiis descendendo sub il-
la sensu currit disjunctione. **Ad** aliud primo
de aliō terminis stare p̄fus, sub quo nō
lo nō is decedere, sicut bō, necessario bō et
alii. **Ad** secundum argumentum negari
ans pro minori. Dicitur, n. cōfusa q̄i ly bō, stat
determinare, q̄i duo signa distributionis impon-
ita cadunt supra eū. Sed ut infra videtur
nec determinante nec p̄fus supponit is primo
disjunctione descendere licet sub eadē. **Ad**
viximus rident p̄ illo modo nō dici decē-
do cōfusa, immobilitate nec distributionis, sed viximus
quis terminus distributus ab aliquo signo et
merito alterius nō sub ea primo copulante
descendere licet dicitur distributionis immobilitate.
Ilicet forte alio decendum deficiat posterius.

ergo et si hoc si concedatur arguitur solum
 est veritatis locum est latius boleto et est
 aperte latius et latius boleto ergo et pista
 placet a coheredem ad latius boleto et antecedens
 ex easu. **H**unc aliquis forte responderet conce-
 dendo consequens nec sequitur soi. et si placen-
 tes qd ly plato sit negativus ratione negotio-
 nis inclusa in termino pilularum. **S**ed pista
 tunc insertur quilibet istarum esse vera soi.
 est iustus deus. soi. est iustus a finis et est i-
 ustitia causa. non absurdum. et pater pista si
 multo rite concedit eis hanc. soi. est iustus
 pista. propter hoc argumentum soi. non est
 iustus plo. et soi. est aperte natus esse iustus
 ergo est iustus plato. et similiiter arguitur
 sequitur soi. non est iustus deus vel a finis et
 est aperte natus esse iustus. ergo et c. conse-
 tia tenet a simili. et antecedens pater. Et plo-
 positorialiter per omnia arguitur. de termino
 no infinito. **I**tem isti termini differunt alio
 non distributio absolute sapientia quos summe
 dicare cunctum. ergo a simili nec aliud signum
 consequens videtur tenere a sufficienti simili-
 litate. et antecedens arguitur. quoniam da-
 to oppositio sequitur qd in differentes ab ali-
 no. et tamen non differt nec differentes ab ali-
 no. et per consequens in aliis differentes ab ali-
 no. regitur enim in differentes ab aliis. **P**apet
 us est a finis. ergo tu differes a brunello. co-
 sequens est falsum. posito qd brunellus gene-
 rablem postea eris corruptus. et sic arguitur
 de presentio. tu differes ab a fine. brunellus
 erat a finis. ergo tu differes a brunello. **E**t eadem conclusio probatur plo. quoniam si
 manu preferens et futuro. **I**tem sequitur qd
 tu differes ab a fine et tu non potes differre ab
 a fine. regitur enim. Tu potes differre ab a fine.
 brunellus potes esse a finis. ergo potes dif-
 ferre a brunello. consequens falsum. qd non
 potes durare usq; ad finitum tempus in quo
 generabitur brunellus. ut pono. **H**unc alios
 respondere concedendo conclusionem. **S**ed
 contra. supponatur eundem effectum. nume-
 ro posse produci in diversis instantibus sicut
 videtur tenere magister philosophorum. sic
 tu potes differre a brunello. dato enim qd non
 generabitur brunellus in ipso in quo eris poteris
 et si eodem generari ex supposito. **I**tem seq-
 ueitur has esse imposse. in eris aliud ab a fine

aliquis ppositio significat. oia negandum. et
 pso oia alicuius qui sic uice incipit considerare finis
 diliter non in sequente rectum a pte ante sic et
 negata verba. **S**eptimo autem necessario et
 certi termini modales non immobilitant. ergo
 qd. oia non. et alicuius qd si decait qd in bac ne-
 cessario ois bole est alicuius nec necessario impedi-
 at descensu illius termini bole. Contra ita
 pso valer. necessario omnis bole est animal
 et isti sunt ois boles. ergo iste bole est iste sic de
 singulis est alicuius. ergo ly necessario non impedi-
 at descendere distincti nec copulati. et
 ergo et c. pso qd maxime fin. ponentes qd sub
 conditionali distributioni ly descendere. et alicuius
 est non in fin. sequitur si homo currit alicuius cur-
 rit. sed hec alia sunt oia. ergo si bole currit. hoc
 vel hoc alicuius currit. alicuius. et copulativa vera
 et conclusio conditionalis impolit. et qd pso nec
 copulatum descendere ly. **S**exto autem nullum
 signum immobilitate distributiones termini. qm
 ly incipit. hoc facere non potest. ergo nec aliud si
 gnd. pso nota a sufficienti similitudine. et alicuius
 qd dico oppositio sequeret. qd incipit ois
 a finis currire. et definit ois a finis currire
 et in nullus a finis incipit vel definit currire.
 Ita qd incipit scire oem pponere. et in non in
 civis scire aliquam nec aliquam incipit totum.
Oro primo ponat qd minime alicuius hoc fue-
 rint in tres a finis currites et currat et curreret.
 sed nunc de novo generet alius a finis non cur-
 re. et immediate post hoc contumeliam. sicut pso qd
 nunc non currit ois a finis. Et immediate ante hoc cur-
 rebat ois a finis et in nullus incipit vel definit
 currire. **O**ro seba exclusione ponat qd co-
 tinue sueruntur quatuor ppones quatuor tres
 schierent. qrtia vero falsa nunc definatur esse per
 remotionem de presenti. tunc pso conclusio intueti
Hunc sorte ridetur. et concedendo exclusiones
Sed pista arguit. et maxime pta primas.
 qm si illa est vera. hoc ostingit finis remotionem. qd
 ly incipit considerare nomine recipi a pte ante pso
 falsum. qd tunc sequeret a pte hanc esse veras
 et se dicit ois bole. sicut hec. in dicitur ab ois bole.
Item sequeret has psoas non valere. denariu*m*
 pmittit tibi aliqua bole. ergo denariu*m* aliquis
 bole tibi pmittit. Cuiusmera intelligit aliquis
 bole ergo cuiusmera aliqua bole intelligit
 deum esse significat aliquis pposito. ergo deum est
 aliquis ppositio significat. oia negandum. et

In hac questione. **P**ropositio
 habet questionem. sed pto quod est argumentum in
 negabatur quod distributiones pso vi totum hoc
 copulatum qd est subin boles. cum subboles ois
 a finis currit. et in nullibus. teruo qd ly. inci-
 pit considerare vel immobilitate terminum. et si ly
 pot est termini eodemmodo actum mentia.
Quatuor ad primum. **D**icimus notandum

et aliis terminis alium distribuere. dupli-
citer potest. Atque de istis agit modus
significandi distributione ratione. ut distribuere
ut imponatur. quanta actionem. et hoc modo
cum intellectus coheret. quicunque a terminis
vocatis vocaretur. et quia modo significandi
significatio est. id est. potest habere littera
explicativa et certa non variata ex impositione
modus rationis. sed scriptus. Alter potest intelligi
sicut ex virtute illius genus distributioni intellectu.
In apposite enim non nulli cetero significatum. cir-
ca quodlibet esse impositionum distribuendo. et
ultimo modo. quoniam multo agitur. non. q. appositi
datur. secundum terminum. distributione. virtute
sufficiuntur. et significativa. sed virtute si-
gnificandi. ratione distributionis plenum. determina-
mentum. et uniuersaliter significativa. Et si proprie-
tatem distributionis conclusionem. Secundo no-
natur. q. distributione. et conclusio non sunt efen-
sialiter supponentes. sed per modum. ut accidentia
supponantur. ut in conclusione est supra. Ex quo
veneratur q. conclusio. q. distributione ab aliis
ex verbo. et q. p. s. uno non ex verbo. depen-
demus. sed q. a signo determinamus. **T**ertio
q. supponitur. quoniam termini habere uno
eandem significacionem. et modus significandi
est. p. significativa. et non facta impositione
one. uero est significativa. et significativa. Illud sup-
positione p. q. alter non essent idem termini
et eiusdem pars. et omnis proponemus et exira.
Allus non potest ex causa conclusio. Alius ter-
minus. cuius modus significandi distribuendum ab
impositione habebit. p. quem determinare potest
terminus. et hoc. et c. Ita videtur nota expo-
nere hoc. et antecedens clarum per se. Ita
enam significativa. et quae sunt nota. et acci-
dentaliter p. modis adjacentibus habuerunt alii mo-
dum multipliciter. ut distributionis bis mo-
dis. potest. et c. et p. illum modum determina-
re p. terminum. et hoc p. sua suppositione.
Conclusio. Alius terminus distribui-
tur. qui si non supponitur. illa modo arguitur.
sicutque ois ex causa et distribuere et in
ter media concurat. q. sunt nota. et acci-
dentaliter p. modis adjacentibus habuerunt alii mo-
dum multipliciter. ut distributionis bis mo-
dis. potest. et c. et p. illum modum determina-
re p. terminum. et hoc p. sua suppositione.

se determinat. sed in scđ. distribuuntur ly. aby-
mota. ergo. et ex prima ois no. q. distribu-
tum a modo significandi. terminum distributum
depedet. et no. a verbo. ut declaratum est. et
analogi p. et p. suppositio. et minor. cetero coher-
etur q. in hac ois. et ymora intelligitur. ly. aby-
mota distributare supponit respectus huius
verbi intelligitur. **T**ertia conclusio. Nullus
terminus alii distribuens eidem remanet. si
mediatus a distributione impedit potest p. ali-
um precedenter vel sequente. p. dicitur.
Haec non vera. dicitur. ut communiter dicitur
q. in hac no. ois bō currit. ly. ois impedit. a
negatione ne distribuat ly. homo. Contra ac-
cidentem. vim et cetero modi bō precise. ly.
ois possita negatione et ipsa remota. ergo
negatio eius officium vel modus significandi
no. impedit. ergo. sicut distribuit ablata nega-
tionis sic et radice apposita. p. p. a. et a. ar-
guit. ly. ois omnino eidem actui subordinat
sic p. ponatur negatio. rei no. et similiter to-
tum hoc complexum. Ois homo. ergo. eadē
vnu. p. et modus significandi. p. p. a. et a. ar-
guit. p. presupposito. **H**unc ab ea non intelligens
manu. ruderet negando. vniuersam p. am. Ille
genio non impedit modus significandi. ergo. si
non distribuit. et c. **S**ed hoc ratio no. est di-
gna argumentatio. Ridiculum. n. est dicere al-
quod terminus in constructione debite ordina-
tum p. modum alteri adjacentis. et no. alte-
ri adiacere. sic et p. modis distributionis. et no.
distribuere. **M**od. n. ly. ois aci. distributionis.
In uidente nisi p. ex intellectus. distribuat sic
precedit negatio. vel non. **Q**uarta conclusio
Terminus aliqui distribuens impedit potest
ab eadem distributione. dñm. non remaneat
ei. mediatus. conclusio p. et. Nam descendit su-
differens ab hoie. ly. homine stat distributio et
adueniente ly. omni impedit dicendo. Tu dis-
seris ab omni homine. Non enim distribuit
nisi ab illo signo omni. q. diffusa emitit vim
suam. supra complexum. et non tñ. supra ly.
homine. **E**x qua corollarie insertur. a. dis-
tribuere. b. et adueniente. c. a. impedit a dis-
tributione supra. b. et tñ. b. remanere distri-
butum. patet corollarium ex conclusione.
Contra conclusiones arguitur. Ex secunda
concluditur terminum extra orationem vel
propositionem distributioni. p. falsum. q. ter-

minus no. supponit nisi in oratione. ergo no.
distributur. et consequentia arguitur. Capia
tur hec oratio. omnis homo. ly. omnis haberet
eadem vim quam haberet in oratione perse-
cta. ergo sicut in hac. omnis homo est distri-
buens et in negatione mobilitat. distinc-
tive. Et ad argumentandum in oppositionem dñ. ne-
gando p. am. re. equivalentibus. idem est
videlicum quo ad esse veram vel falsam. sed
in aliis multis discordat. et hanc est in
hoc q. videlicet sub. ly. homo. distinctione de-
scendere. **E**t hoc est q. voluntate dicere com-
muniter loquentes in hac mis. **M**odis ois homo
currit supponit determinate. I. p. s. emerito
dñ. signoruz. ly. primo descendere descendit
quo p. amo descendit merito suppositionis de-
terminate. **S**ed q. q. p. ita regulis plus ha-
bet veritatis absolute vel verba sonata p. s. i.
tentum fib dari solitam. Dicitur. enz. eadet
illa et regulam sic debere intelligi. Et duo se-
gna distributionis cadat supra ceterum termini
num sic q. vt. sic per se haberet vim distri-
buendi eadem se lucidem suppedit. Et faci-
unt stare illius determinate vel ceterum. Hinc
autem no. est verum. Argumentum enim supra est eva-
des. p. p. quis est distributione. nec impedit
a precedente. ut declaratum est. **E**t adeo pro-
bacus sit prima distinctio. Alique terminus
alium mobilitare est copulatio distributionis ve-
rificatione vel copulatio mobilitare. Ad ois
ut. n. aliquem terminus non est nisi p. p.
tate illius significatio decessus primo decen-
di possit sub positione in qua ponit ad suu p.
posita termini eis. Unde decessus primo
competit propositioni. et secundario termino
catalogem atque virtute termini signi ipsius de-
terminantis. Talis autem decessus. vel sic
per copulatio in mobilitate. in mobilitate mobili-
tum consequens contra communem regulam
patet consequentia ex supradictis. **E**t hoc
respondeat. Ad primi conceditur conclusio
et ad argumentum in oppositionem. terminus
non supponit nisi in propositione. ergo nec di-
stributur. negat p. a. q. ut dictum est. suppo-
sitio a verbo principali depedet. distributione
vo a signo sed bō legi terminus no. nisi i. ppō
ne supponit. g. no. nisi in ppōne distributione
supponit. Ad fini procedit conclusio. et ad ar-
gumentum in oppositionem conceditur et pos-
sibile terminum p. pluribus distributionib. q. sup-

sed quod sub hoc toto hoc ab uno descendere licet
 etiam et ratus est hoc est pars. Et de copula
 immobilitate p se accepta conter logici
 argumentum. Sed ergo dictio prima. Absolu
 te loquendo nullus terminus sup autem eadens
 regimur hoc immobilitatem in propositione quia
 immobilitas ad voluntate arguitur. Nullus ter
 minus enim est absolute immobilitatis nisi que
 determinante dictio modalis vel incipit et cons
 tituit. Sed adueniente signo distributio et
 bene similitudin. et c. ergo a c. p. pia. maior
 arguit dicitur. n. b. homo currit addit illud si
 quoniam non repertum solum absolute immobilitatem
 sed non copulatim solum ergo termini immobili
 tatem absolute supponit quod determinante a di
 citione dicitur. et minor principali p. Om
 nibus enim illa signa q confunduntur termini imm
 obilitatis enim immobilitant ipsum quocunq; de
 scensum se distribuantur. sicut patere potest per oia
 discurrentes. Secunda conclusio. Multa si
 gna habent vim immobilitatis que non habent
 vim immobilitatis. sive aliqua dictio immobilitat
 terminum a primo descendit. et in necesse habet
 vim coadunandi. neos distribuendi. prima p se
 coadunandi nota est. Id est y necessario et ter
 mini spectantes ad actum mentis et similes
 immobilitant. et non aliquid descendit immobilitate
 ut patere potest immobilitate sive pars arguit
 sub hoc enim sive hoc currit. descendere licet ad
 suppositionem. illius termini homo. et ad
 dicere y sive. ut omnis homo. ab uno cur
 rit. ipse enim a primo descensu. et in hec co
 funder. nec distribuit. ut p. ita est. Tertia
 conclusio si ergo signo distributio cadat sup
 etiam terminum quod etiam eundem co
 pulatur p se immobilitari facili est flare non
 motabilitate copulatio. Ita conclusio p. inveni
 et discurreat. Et hoc est qd conter intelligi dicitur
 p. negat. Quicquid immobilitat. et c. Et nota
 tertiis samos vires inde immobilitaret copu
 latio. per se. non terminos. partim hinc immobi
 litate. sed etiam q se immobilitate copulatio. qm
 p se immobilitate. sub hoc. n. non sive hoc
 currit. et discutatur. sicut sub ista.
 sive hoc non currit. Prædicta tertiis conclusio. itelli
 git qm ad descendentes formaliter sic q illa duo
 signa ipse dicitur arguuntur. esse formale. qd est
 n. rei. omnis. illorum. unde bene legitur. Hoc sive
 hoc est. et illi sunt oīa boies. ergo nec iste hoc

p. Sicut in hac oē aliud ab uno cur
 rit. y q se medietur ut hoc immobilitati. sive
 q se distribuet. y uno cu sibi adiacere non
 possit. Sed q predicit termini non distri
 butio supponit vel factus non modulatur. qm
 hoc argumentum valit. qlibet animus cuiuslibet
 bois currit. et sibi est hoc. ergo quilibet animus
 sibi currit. qm ponat brunellus q se solum ani
 mus cuiuslibet bois currit. sibi. si potest. et in sibi.
 hoc animus non corrèt. tunc p. p. non vale
 re. Et q id est segeur oē videns oēm bolem
 currit. et sibi est hoc. ergo oē videns sibi currit
 posito. n. qd p. videt oēm bolem. et car
 rit. et sibi. et sibi te videt. et non currit. eā
 verū. et p. falsum. Sed no segetur oē aliud
 aliud ab uno currit. brunellus est animus. er
 go oē aliud aliud a brunello currit posito. n. q
 d. et al. p. et aliud currit. et haec modis animus
 sibi est brunello est alius vero et p. falsum.
 Sed no segetur em hoc non est aliud. sed b.
 n. est aliud ergo em hoc non est brunellus
 posito. n. qd. ergo p. videt bolem sit aliud. et ha
 ec. et brunellus est alius vero et p. falsum. et
 id est in aliis cōsibibus. Tertii r̄s. ad ar
 gumentum. Ad p. p. dicitur secundo q. y et
 sibi distribuit. ut p. sit sibi non in mo
 bilitate. et arguitur p. Et ad affirmatio
 nē p. dicitur. q. et negat q. non valeret nisi
 staret mobilis in aliis locis p. Ad p. r̄s.
 id negando sit q. p. sibi sit distributio non
 mobilis copulatio p. se. Et ad argumentum i. op
 positum r̄s. ut p. Ad tertii et quartum
 id sit. Et ad argumentum i. oppositum ut p.
Quartum. Ad p. p. dicitur. qd
 dicitur se in aliis locis. Tertius. n. dicit q. sibi
 est totū p. et totū distributio. sicut et totū
 cōpletus est suppositus. et non sibi y boi v. tly
 animus. Alii sibi dicitur q. illa est distinguenda sibi
 duplice sensu. P. d. n. p. significare q. q
 libet hoc est aliqd. cuius animus currit. et sic so
 lido y boi subiecto et distributio. Et cōtra has
 opiniones. ar. Et primo cōtra primam. y cuius
 h. non determinare potest b. termini animus
 p. modi alteri adiacetis mediate nec imedia
 te. ergo ipsius non determinare potest p. modus
 distributio. Igit p. non determinare p. p. q.
 in signo v. negatio modus distributio in
 seguit modus adiacetis. et q. de se est notuz

1253 interdu signis v. affirmati. deter
 minare possit rectu sibi cu obliquo. t. c. i. de
 terminacione. ut qlibet animus boi currit no
 n. signi obliqui hoc facere potest. non enim de
 terminare potest principaliter. non tam alteri
 determinatione. Sed ex illo modo loqued
 insere aliquā termini discrete supponentes di
 stribus. qm falsi et ipole. et af p. n. b.
 p. p. et aliis bois brunellus currit. totū
 cōpletus distributio sibi illa opinione. et q. di
 screte supponat. p. cu y. significatio di
 screte tibi vni p. posse. Sed ex illa opti
 one excludit. Aliqua v. esse v. am. cuius
 et multe sibi singulares falle. q. non p. dicit.
 et af p. ponat quels animi bois currit. et m
 sint in aliis boies q. non habent animi. tunc p. b.
 v. esse vera. cōsibibus bois animus currit
 q. p. et aliis v. q. libet animus boi cur
 rit. utrobicq. n. distributio totū cōpletus. Et
 q. multe sibi singulares falle p. s. sibi istius
 bois animus currit. et sic de singulis deinceps
 boibus non habentur animi. Illic argumento
 forte r̄s. q. singulares non sibi sibi assignate
 sed sibi ille in qbus deinceps hoc v. animi.
 Cōtra. aut singulares sibi sibi assigna
 te. v. tales. istius animus boi currit. et sic de sin
 gulis. v. tales. istius boi iste signus currit. et
 sic de singulis deinceps boi v. iste animi. Si
 dicas p. modo. adhuc sibi arguuntur. Si
 secundum modo lequeres tibi q. singulares illarū
 vniuersalium pertinentur. quilibet animus
 hominis currit. et cōsibibus animus hominis
 currit. quod tamen negat. ab inventore bu
 bus opinionis. Sed no cōte singulares in q
 bus deinceps hoc v. animi. sed tibi animus
 deinceps. Si tertio modo segetur. q. ab v. ad
 singulares non valer argumentum cu debito me
 dio. stare. n. v. etiam b. esse v. etiamne sibi
 sibi singulares. istius boi iste animus currit.
 ponendo q. iste animus translatus. Cōtra
 p. et aliis cōsibibus non p. dicitur. q. aliqd
 sibi y boi subiecto et distributio. Et cōtra has
 opiniones. ar. Et primo cōtra primam. y cuius
 h. non determinare potest b. termini animus
 p. modi alteri adiacetis mediate nec imedia
 te. ergo ipsius non determinare potest p. modus
 distributio. Igit p. non determinare p. p. q.
 in signo v. negatio modus distributio in
 seguit modus adiacetis. et q. de se est notuz

Registrum

b eret parti
 cles virtuti
 ue signat
 titam piam
 o motio d
 dico ppter
 ne partium
 gnisat certum
 p enem quantum
 g immo
 nou est
 transi totius
 q omnia illa
 ueretur sicut
 a. t. b. efe
 rificatur de
 ter suppositionis

stana quod
 erit ante
 prius contra
 et quod illa

iudicetur
 fationes sicut
 debet contrabere
 etiam sunt

non est
 tam per
 est vel non
 loquendi

indigena ad
 est bona
 stratur demonstrato
 pugnat a-

ergo tu
 uim qui
 est animal
 assensus fit

bene intellectis
 uomen
 ligatur credo
 in hac

tibi aliquod
 illorum est
 nec animam
 spondentis cum

quacunq; parte
 neg per
 velocius
 nem quadruplam

Prima alba
 Ulti
 mative igitur
 immideate

cat et magis
 nere negationem
 vel sedebit
 rat.unc

sunt populus
 singularis
 Ultimo
 consequens

secreta inquantum
 dale istius
 bono pnis
 est idem

abus. Et si affirmatio corridentem sequitur. Et ois bono abus est. Et ois bono est
 albus. Ut Id secundum negat ait. Ut Id secundum
 mentem in suppositione cu et aliis concordant.
 et codem modo supponit ergo cognitio
 negatur. Quia ex oso non potest inveni quo ad
 rationem non potest inveni ad diversitatem
 aliorum propinquum. cum illa bona sit illa
 non certa. ut propositum hoc. Vnde obit. Fave
 ro rōne fons copia. Dicit. in quilla alia
 bona illa non certa. non contradicit pse
 dicit. ut. Ica dec. Nonne bona nullus est
 certe illa. ut aliis non distribuitur. Et ad co
 firmationem pse. negando omnia quae decit. sicut
 unum bono aliis est et bono est aliis. no
 in vice cap. x. p. Ut Id aliud cu ar. pdicati
 circunstans autem confirmatione que coram decit. ut
 negatione illa pars alia. Et hoc est consider
 at. quod illa aliis certa est et bono. Ut Id aliud
 negatur. illa. quia nulla illarum existimat. con
 siderat pse. ut. Et corredetur ait ut argu
 mentum est. Ut Id aliud negat ait. nam
 scda expressa reddit ut p. et illa. Et nullus est
 bono ex illis aliis certa. Ut Id videntur
 negari. illa. sicut posito ut illa bono fit. pri
 bus fugient. ut. vnum. coextingit. ut. ois bon
 mo aliis est. et ois bono est aliis. et ois
 re pscit. et in vice non conjecturatur. ut. pars
 illa omnia manifeste est. sicut. cum illa. in
 laribus illis. cunctis bono aliis certa. De
 min bono demonstratur. in scda. vero me
 as illi bonum. Ut Quantum ad tertium pni
 cib; adiectum primi.

Ut ex pscit scriptum de hinc. Illustris pse
 latopis. et medicis invenit Apollinaris. Ut in
 circa suppositione cimicem. accuratis
 fine cimicem per crinum. Autem po
 sitione pse. pse. sicut in apollinaris. Ut
 pse. pse. et ois bono aliis conjecturatur. et ois
 bono. ut. ut illa conjecturatur. et ois bono
 aliis. ut. ut illa conjecturatur. et ois bono

V

1492 dic pano octobris.